ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. Θ. ΗΛΙΑΔΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Μ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ

Γραφεῖα: Ὁδὸς Τσιμισκῆ, ἀριθ. 63
Τυπογραφεῖα: Ἁγίας Σοφίας, ἀριθ. 26

Ἀριθ. Τηλεφώνων: Γραφείων 61—44
Τυπογραφείου 54—42

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1943

Ἀνατολὴ Ἡλίου 6.39 — Δύσις 4.36
Κλήμεντος ἱερομάρτυρος

Ἀριθ. φύλλου 558) 384 — Τιμὴ δραχ. 100

ΕΞΕΜΗΔΕΝΙΣΘΗΣΑΝ
ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΙΕΙΣΔΥΣΑΣΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ
ΗΡΩΪΚΟΣ ΑΓΩΝ Ν. Α. ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΙΛΜΕΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22 Ἰανουαρίου (Α. Π.).— Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ μιᾶς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ μετώπου, τὴν 9ην Ἰανουαρίου Ν. Α. τῆς λίμνης Ἴλμεν ἀριθμητικῶς ὑπέρτεραι σοβιετικαὶ δυνάμεις ὑποστηριζόμεναι ὑπὸ ἰσχυρῶν ἁρμάτων μάχης κατώρθωσαν νὰ διεισδύσουν εἰς τὰς γερμανικὰς θέσεις.

Κατόπιν πεισματωδῶν μαχῶν ἐναντίον τοῦ ὑπερτέρου ἐχθροῦ αἵτινες διήρκεσαν πολλὰς ἡμέρας, μία γερμανικὴ μεραρχία κατώρθωσε νὰ κλείσῃ καὶ πάλιν τὸ προκληθὲν εἰς τὰς γερμανικὰς γραμμὰς ρῆγμα καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἐκμηδενίσῃ ὄπισθεν τῶν γερμανικῶν γραμμῶν 22 σοβιετικὰ ἅρματα μάχης.

Παρὰ τὰς πρὸ τῶν κυρίων γερμανικῶν μαχητικῶν γραμμῶν σφοδρὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς ἀπεγνωσμένας ἀποπείρας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν κεκλεισμένων μεγάλων μαχητικῶν σοβιετικῶν ὁμάδων, τὸ γερμανικὸν πεζικὸν καὶ τὸ πυροβολικὸν συνεργαζόμενα κατώρθωσαν νὰ συμπιέσουν τὸν ἐχθρὸν εἰς ἀκόμη στενώτερον χῶρον καὶ νὰ τὸν διασπάσουν εἰς δύο ὁμάδας.

Ἡ συμφώνως πρὸς τὸ καθωρισμένον σχέδιον ἐκμηδένισις τοῦ ἐχθροῦ ἔκαμε καθημερινῶς μεγαλυτέρας προόδους.

Μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου κατωρθώθη μόνον εἰς τὴν περιοχὴν μιᾶς μαχητικῆς ὁμάδος νὰ συλληφθοῦν 195 αἰχμάλωτοι.

Τὴν 19 Ἰανουαρίου Γερμανοὶ γρεναδιέροι ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ πυροβολαρχίας προέβησαν εἰς ἀποφασιστικὴν προώθησιν ἐναντίον τῆς μεγαλυτέρας τῶν ὡς ἄνω δύο μαχητικῶν ὁμάδων.

Κατόπιν σφοδρᾶς ἐπιθέσεως τοῦ πεζικοῦ, κατελήφθησαν τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ σοβιετικὰ ὀχυρώματα.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Σοβιὲτ εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας εἶναι πολὺ μεγάλαι. Μόνον πέριξ μιᾶς συστάδος ὀχυρωμάτων μόλις 100 μέτρων πλάτους ἀνευρέθησαν 105 νεκροὶ μπολσεβῖκοι. Εἰς μεμονωμένα ὀχυρώματα οἱ συσσωρευμένοι νεκροὶ ἀπετέλουν κυριολεκτικῶς ὄρη. Ἐν συνόλῳ, οἱ μπολσεβῖκοι ἐγκατέλειπον 500 νεκρούς, περιῆλθον δὲ εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν 300 περίπου αἰχμάλωτοι. Οὕτω κατωρθώθη νὰ ἐξοντωθῇ τελείως ἡ ἐνταῦθα ἐγκεκλεισμένη σοβιετικὴ ὁμάς.

Ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς ὑπολειπομένης ἐχθρικῆς ὁμάδος, ὁ πέριξ τῆς ὁποίας κλοιὸς γίνεται ὁλονὲν στενώτερος, συνεχίζεται.

Ο ΡΟΥΖΒΕΛΤ
ΖΗΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΑΓΚ ΚΑΪ ΣΕΚ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ
ΠΟΙΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΕΛΑΒΕΝ

ΤΟΚΙΟ, 22 Ἰανουαρίου. (D.N.B.)—Καθ' ἃ ἀγγέλλει ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Τόκιο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Τσοὺνγκ Κὶνγκ Σούγκ, ἐπέστρεψεν ἐξ Οὐάσιγκτων μὲ μίαν μυστικὴν νόταν τοῦ Ροῦσβελτ εἰς τὴν ὁποίαν ζητεῖται ἄμεσος ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας. Εἰς μίαν μυστικὴν συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Τσὰγκ Κάϊ Σὲκ συνετάχθη ἡ ἀπάντησις πρὸς τὸν Ροῦσβελτ καθ' ἣν μία ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμένεται τὸν Μάϊον ἢ τὸν Ἰούνιον μόνον ἐὰν προετοιμασθοῦν μεταγωγικὰ ἀεροπλάνα, βαρέα ὅπλα καὶ ἄλλο πολεμικὸν ὑλικόν.

O ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΒΕΛΤ

Η ΚΥΠΡΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Ἀπὸ τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Λουνδίνου» παραλαμβάνουμεν τὴν κατωτέρω ὡραίαν ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς νέας ἐξελίξεως, ἥτις ἤρχισε νὰ σημειώνεται ἐκεῖ:

«Εἰς τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου —γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Λουνδίνου»— κεῖται ἡ Κύπρος, ἡ νῆσος τοῦ χαλκοῦ τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἱστορικῶν χρόνων ἡ κατοχὴ τῆς νήσου αὐτῆς κρίνει περὶ τοῦ ποῖος ἀσκεῖ κυριαρχίαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου καὶ εἶναι κύριος τῶν ἀπέναντι παραλίων. Ἀπὸ τὰ ἀνατολικὰ καὶ τὰ συριακὰ παράλια δὲν ἀπέχει παρὰ μόνον 100 χιλιόμετρα, ἡ δὲ εὐθεῖα ἀπόστασις μέχρι τοῦ Σουὲζ ἀνέρχεται εἰς 400 χιλιόμετρα.

Ἀπὸ τοῦ 1878 οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Κύπρον. Ἐπὶ πενῆντα ἔτη καὶ πλέον κανεὶς δὲν ἔχει ἀμφισβητήσει τὴν ἐπὶ τῆς νήσου κυριαρχίαν του, μέχρις ὅτου πρό τινων ἡμερῶν ἐπεβλήθη ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς «ἑνιαίας διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου», εἰς τὸν [illegible] τοῦ στέμματος σὲρ Οὐίλιαμ Ντένις Μπάττερσιλ ἡ σαφὴς εἰς τοὺς σκοπούς της αἴτησις περὶ μετασταθμεύσεως ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἐκ Συρίας εἰς τὴν Κύπρον.

Ὁ σὲρ Μπάττερσιλ διεβίβασεν εὐπειθῶς τὴν ὑπὸ τύπον ἐρωτήματος καμουφλαρισμένην ἀμερικανικὴν διαταγὴν εἰς τὸ Λονδῖνον, ὁπόθεν ἔλαβε τὴν ὑπόδειξιν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἀμερικανῶν. Μὲ τὴν ἔλευσίν των εἰς Κύπρον θέλουν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ δείξουν ὅτι ἡ βρεττανικὴ αὐτοκρατορία εἶνε ἠναγκασμένη νὰ ὑποχωρῇ βῆμα πρὸς βῆμα εἰς τὴν ἀνάγκην ἐπεκτάσεώς των καὶ μάλιστα νὰ παραχωρήσῃ ἤδη ἀπὸ τώρα τὰς βάσεις τῆς Μεσογείου εἰς τὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα. Τὸ γεγονὸς δεικνύει εἰς ποσην ἀδυναμίαν εὑρίσκεται πλέον ἡ Ἀγγλία.

Περίπου 350 χιλιάδες ἄνθρωποι κατοικοῦν εἰς τὴν Κύπρον σήμερα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 82 ἑκατοστὰ εἶνε Ἕλληνες καὶ τὰ 18 ἑκατοστὰ Τοῦρκοι. Εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Βερολίνου ἐπέτυχεν ἡ Ἀγγλία τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ προτεκτοράτου της ἐπὶ τῆς τότε τουρκικῆς νήσου, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἤδη εἶχε παίξει σπουδαῖον ρόλον ὡς ναυτικὴ βάσις τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν Φοινικίων καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὴν ὁποίαν εἰς τὰ 1190 εἶχεν ἀποσπάσῃ ὁ Ἄγγλος βασιλεὺς Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος ἀπὸ τοὺς Βυζαντινούς.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ἡ Ἀγγλία ἐγκατεστάθη σταθερῶς εἰς τὴν Κύπρον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ἐνδεχομένην διείσδυσιν τῶν Ρώσσων μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας καὶ ἐγκατάστασίν των ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κωνσταντινουπόλεως—Βαγδάτης, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε διαλυθῇ ἡ Τουρκία. Μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, οἱ Ἄγγλοι μετέτρεψαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1914 τὸ προτεκτοράτον των εἰς προσάρτησιν καὶ ἀνεκήρυξαν τὴν Κύπρον ἀποικίαν τοῦ Στέμματος.

Ὡς ναυτικὴ βάσις ἔχει ἡ Κύπρος ὡρισμένα μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα γίνονται ὁλονὲν ἐμφανέστερα, ὅσον μεγαλύτερα γίνονται τὰ πολεμικὰ πλοῖα μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου. Οἱ δύο μεγαλείτεροι λιμένες της, τοῦ Λάρνακος καὶ τῆς Ἀμμοχώστου, εἶνε τόσον ἀβαθεῖς, ὥστε ἡ Ἀγγλία εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ παραχωρήσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔναντι τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, μιᾶς τῶν Ἰονίων νήσων τὰς ὁποίας εἶχεν ἀποδώσει εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ 1864. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀεροπορίας καὶ ἡ σημασία της διὰ τὴν ἄσκησιν κυριαρχίας ἐπὶ μεγάλων ἀποστάσεων ἐπροκάλεσαν πρὸ πολλοῦ μεταβολὴν τῶν ἀγγλικῶν σχεδίων. Ἡ Κύπρος ἔχει ἀνακτήσει καὶ πάλιν ἕνα μέρος τῆς παλαιᾶς της σημασίας, διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀμερικανοὶ ὑποδίδουν μεγάλην ἀξίαν εἰς τὸ νὰ ὑψώσουν τὴν σημαίαν των καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς ὑδρογείου».

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Τὸ ὑπογραφὲν οἰκονομικὸν σύμφωνον μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰαπωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας, δικαίως χαιρετίζεται ὡς πρᾶξις μεγίστης σπουδαιότητος ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως ἑνὸς νέου κόσμου ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Διότι πρόκειται περὶ ἑνὸς συμφώνου διὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἐνισχύεται μόνον ἡ διεξαγωγὴ τοῦ πολέμου ὑπὸ τῶν κρατῶν τοῦ Τριμεροῦς, ἀλλὰ καθορίζονται σαφῶς καὶ αἱ μέλλουσαι οἰκονομικαὶ κατευθύνσεις τῶν κρατῶν τούτων εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Κηρύσσονται διὰ τοῦ συμφώνου αὐτοῦ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι καθιερώνουν τὴν δικαιοσύνην ἔναντι τῆς οἰκονομικῆς λεηλασίας τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπιβάλῃ οἱ ἀχαλίνωτοι ἰμπεριαλισμοὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ λαοὶ εὑρίσκονται ἤδη ἔναντι μιᾶς ἱστορικῆς πράξεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης. «Ἐτέθησαν ἤδη αἱ βάσεις καὶ αἱ προϋποθέσεις μιᾶς νέας οἰκονομικῆς τάξεως πραγμάτων εἰς τοὺς χώρους τῶν δυνάμεων τοῦ Τριμεροῦς» ὡς ἐτόνισεν ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ Πρακτορείου. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα νέον ἀκατάλυτον δεσμὸν μεταξὺ τῶν τριῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα διεξάγουν τὸν τεράστιον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν λαῶν ἀπὸ τὸν ἑβραιοπλουτοκρατικὸν ἰμπεριαλισμόν, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς δεσμίους εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Σίτυ, τῆς Γουώλστρητ καὶ ἄλλων σκοτεινῶν δυνάμεων. Τὰ Κράτη τοῦ Τριμεροῦς βαδίζουν ἤδη ἡνωμένα ὄχι μόνον πρὸς τὴν πολεμικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομικὴν νίκην, ἥτις θὰ ἐγγυηθῇ τὰς καλλιτέρας ἡμέρας, τὴν πρόοδον καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς.

ΟΛΗ Η ΣΤΟΡΓΗ

Ποῦ εὑρίσκονται οἱ ἔρανοι; Ἢ μήπως ὁ καλὸς καιρὸς ἀνέστειλε τὸν ἐνθουσιασμὸν πολλῶν οἱ ὁποῖοι ἐνόμισαν ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθε; Ἀλλ' ὁ χειμὼν δὲν παρῆλθεν ἀκόμη καὶ ἐπιβάλλεται, ἀντιθέτως, ἡ ἔντασις τῆς προσπαθείας διὰ τὰ συσσίτια, διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων. Εἶναι αὐτὴ τῶν εὐπόρων ἡ ὑποχρέωσις. Καὶ ὑπάρχει πλῆθος ἀπόρων οἱ ὁποῖοι μένουν ἀβοήθητοι καὶ οἱ ὁποῖοι πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐνισχυθοῦν. Ἂς ἐκδηλωθῇ, λοιπόν, ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ ὑπὲρ αὐτῶν.

ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝ

Ἀθηναϊκὴ συνάδελφος ζητεῖ ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς ν' ἀσκήσουν ἔλεγχον εἰς τὰ ζύγια καὶ τὸ ζύγισμα τῶν [illegible] Ἀλλὰ μὲ τὴν [illegible] σεν εἰς τὰ μὴ περαιτέρω, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀστυνομίας.» Ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὑποδεικνύομεν τὸ πρᾶγμα, μήπως συμβῇ καὶ ἐδῶ τὸ ἴδιον. Ἂς ληφθοῦν ἐγκαίρως οἱαδήποτε μέτρα κριθοῦν ὡς ἐπιτελέστερα διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ λαϊκοῦ συμφέροντος.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Ἡ Χιλὴ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Ἄξονος. Αὐτὸ εἶναι τὸ τέρμα μιᾶς σειρᾶς αἰσχρῶν πιέσεων τοῦ Ροῦζβελτ. Οἱ «σύμμαχοι» ζητοῦν τροφὴν διὰ τὰ κανόνια. Ζητοῦν ἀντὶ πάσης θυσίας θύματα. Καὶ εὑρίσκουν. Ἄλλοτε τὴν Πολωνίαν, ἄλλοτε τὸ Βέλγιον, τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ ἱστορία αὐτὴ συνεχίζεται ἀτελείωτος. Τώρα ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον ἡ Χιλή, παρὰ τὴν θέλησίν της. Καὶ ὅμως ὡς ἐγκληματίαι ποὺ σύρουν ὄπισθεν των τὰ θύματα, καυχῶνται ὅτι ἀγωνίζονται δῆθεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν μικρῶν λαῶν». Δὲν ἐγνώρισεν ἡ Ἱστορία μεγαλυτέραν ἀπὸ αὐτὴν ἀπάτην.

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΟΥΝ;

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐπισιτισμοῦ οἱ ὑπάλληλοι πληρώνονται κατὰ εἰκοσαήμερον. Ἐνῷ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἰδιωτικοὶ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι λαμβάνουν τὰς ἀποδοχάς των κατὰ 15θήμερον. Δὲν νομίζουν αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι ὅτι θὰ ἔπρεπε καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ν' ἀκολουθήσουν τοὺς ἄλλους;

ΑΔΙΟΡΙΣΤΟΙ

Ἐδημοσιεύθησαν τὰ ὀνόματα διορισθέντων ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλά, δυστυχῶς, οἱ διορισθέντες εἶναι ὀλίγοι. Ἐλέχθη δὲ ὅτι εἰς τὴν Μακεδονίαν μόνον ἐπρόκειτο νὰ διορισθοῦν περὶ τοὺς τετρακοσίους. Καὶ ἐχαιρετίσθη τότε ἡ πληροφορία διότι ἐθεωρήθη καὶ ὡς μιὰ πρᾶξις δικαιοσύνης ἔναντι ἐκπαιδευτικῶν οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τόσον χρόνον ἀναμένοντες τὸν διορισμόν των, ἀντιμετωπίζουν μὲ ἀπείρους δυσκολίας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς. Θὰ ἦτο, ἑπομένως καλὸν νὰ λήξῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα. Τὰ μακεδονικὰ σχολεῖα ἔχουν ἀνάγκην πολλῶν διδασκάλων. Διατί ἀναβάλλεται ὁ διορισμός των; Καὶ συνέβη κάτι ἄλλο. Διορίζονται νεώτεροι κι' ἀπομένουν ἀδιόριστοι παλαιότεροι. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σπουδαῖον. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθῇ ἡ σημασία του.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ κ. Δημάρχου σχετικῶς μὲ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν φαρμάκων.

«Ἀξιότιμε Κε Διευθυντά,

Ἐπὶ τῶν βάσιν κατ' ἐπανάληψιν προσφάτως ἡ ὑμετέρα ἐφημερὶς ἐθιξεν ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν διαφόρων φαρμάκων καὶ εἰδικῶς τοῦ ἐπ' αὐτῶν δημοτικοῦ φόρου εἰσαγωγῆς, ἐφ' οὗ πειρᾶται νὰ δικαιολογηθῇ αὕτη ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν φαρμακευτικῶν οἴκων, θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ δημοσιεύσητε ὅτι ὁ Δημοτικὸς φόρος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὑπερτιμήσεως αὐτῆς.

Πρὸς ἀπόδειξιν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ σημερινοῦ δασμολογίου, τὸ ὁποῖον ἐκ λόγων δικαιοσύνης ἐθεσπίσθη διὰ τοῦ Α. Π. 1535/42, περίοδον, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν φαρμακευτικῶν μορφῶν (Specialités) φόρος οὗτος δὲν ἦτο μεγαλύτερος τῶν δρχ. 60—120 κατὰ χιλιόγραμμον, τὰ εἴδη ταῦτα δὲν ἐτιμῶντο εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἢ τὸ εἰκοστὸν τῆς σημερινῆς των τιμῆς, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδίαν ἂν μὴ καὶ μεγαλυτέραν αὐτῆς.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως καὶ τούτου, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνδιαφερθῆτε νὰ γνωσθῇ εἰς τὸ κοινόν, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν δημοτικὴν φορολογίαν τῶν δρχ. 2400 κατὰ χιλιόγραμμον τῶν παρασκευασμάτων φαρμακευτικῶν εἰδικοτήτων, ἡ ἐπερχομένη ἐπιβάρυνσις ἐπὶ μιᾶς φύσιγγος κινίνης π. χ. ἀντιστοιχεῖ εἰς δρχ. 12, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑποστηριχθῇ καλοπίστως ὅτι εὐθύνονται διὰ τὴν σημερινὴν τιμὴν τῆς φύσιγγος αὐτῆς, ἡ ὁποία ὅλοι γνωρίζομεν ἀτυχῶς πόσον πωλεῖται.

Ἐν Θεσ/νίκῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1943
Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ»

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
Ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος

Ὁ λογοτέχνης, ὁ καλλιτέχνης, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ὀνομαστός, ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, ζῆ πάντα στὸ περιθώριο τῆς κοινωνίας. Ὄχι μόνο [illegible] σι εἶναι μποέμ ἀλλὰ καὶ γιατὶ οἱ πλούσιοι, οἱ ἄνθρωποι τοῦ χρήματος, δὲν τὸν θεωροῦν σὰ δικό τους. Σ' ἕνα τέτοιο σαλόνι «ἀριστοκρατικό», ἕνας ποιητής, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ δοξασμένους, θὰ μποροῦσε στὴν ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ σὰν στοιχεῖο διακοσμητικό, ἢ σὰν περίεργο φαινόμενο, ἀλλὰ ποτὲ δὲ θὰ βρισκόταν σὲ ψυχικὴ ἑνότητα καὶ οὔτε σὲ κατάστασι κοινωνικῆς ἰσότητας, μὲ τοὺς ἄλλους. Ἡ πλουτοκρατία, δὲν τοποθετεῖ στὸ δικό της ἐπίπεδο, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος. Ἡ συνήθεια εἶναι παλαιὰ καὶ προέρχεται ἀπὸ μιὰ μοιραία διαφορὰ νοοτροπίας. Ἡ παράδοσις φέρνει τὸν Ὅμηρο, ἄνθρωπο φτωχό, ποὺ πήγαινε στὰ γεύματα τῶν ἡγεμόνων, ὅπου τὸν ἔβαζαν ν' ἀπαγγέλλῃ τοὺς στίχους γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν ὁμήγυρι. Τὴν ἴδια δουλειὰ ἔκαναν οἱ ραψῳδοί, στὰ κατοπινὰ χρόνια. Τὴν ἴδια δουλειὰ ἔκαναν οἱ τροβαδοῦροι, πεινασμένοι ἐπαῖτες, ποὺ γυρνοῦσαν στοὺς πύργους καὶ τραγουδοῦσαν κ' ἔκαναν τὶς ἀπαγγελίες τους. Ὁ φεουδάρχης, ὁ μπέης, καλοῦσαν στὰ γλέντια τοὺς μουζικάντες καὶ ἐνθουσιάζονταν μὲ τὴν τέχνη τους, ἀλλὰ περιφρονοῦσαν βαθύτατα τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς κολλοῦσαν μετζήτια στὸ μέτωπο. Ἕνας εὐγενὴς ἱππότης, ἔβαλε τοὺς ὑπηρέτες του νὰ ξυλοκοπήσουν τὸν Βολταῖρο, γιὰ ἕνα σατυρικό του ἐπίγραμμα. Λίγοι καλλιτέχνες, ὅπως κάτι ζωγράφοι τῆς Ἀναγεννήσεως, ὅπως ὁ Γκρέκο, ὅπως ὁ Γκαῖτε ἔζησαν μιὰ ζωὴ κοινωνικὴ περήφανη. Οἱ περισσότεροι, ἂς εἶναι καὶ οἱ πιὸ μεγάλοι, ὅσο καὶ ἂν συγκίνησαν τὸν κόσμο μὲ τὰ ἔργα τους, ὅσο καὶ ἂν ἄσκησαν ἐπίδραση μεγάλη εἴτε ἔμειναν στὸ κοινωνικὸ περιθώριο, εἴτε κόλλησαν σὲ μιὰ Αὐλή, ἢ σ' ἕνα Μαικήνα μέσα σὲ [illegible]σφαιρα ἀμφίβολη παρασιτι[illegible].

Στὴν ἐποχή μας, ἡ πλουτοκρατία, εἶναι ἀκόμη πιὸ ἀδιάλλακτη ἀπέναντι τοῦ Πνεύματος. Ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς μπούρσας, ἀποκτᾷ μιὰ νοοτροπία τέτοια, ποὺ νὰ δέχεται μόνον σὰν ἰδιοτροπία, ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐκδήλωσι. Δὲν ἔχει τὴν ἔννοια οὔτε τῆς μόνης δυνατῆς ἰσότητος τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἠθικῆς ἰσότητος. Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα, ὁ μισθωτὸς θεωρεῖται ἀπὸ τὸν πλουτοκράτη, ὄχι σὰν ὕπαρξις ἀνθρωπίνη, ἀλλὰ σὰν προσφορὰ ἐργασίας, μιᾶς ἐργασίας ποὺ διατιμᾶται ἀνάλογα. Τὴν πνευματικὴ ἐργασία τὴ θεωρεῖ περίπου σὰν ματαιοπονία καὶ ἂν εἶναι κάπως καλλιεργημένος, ξέρει νὰ τὴν ἐκτιμᾷ καθ' ἑαυτὴν καὶ νὰ συγκινεῖται μὲ αὐτήν, δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ συνηθίσῃ μὲ τὴν ἰδέα τῆς ἀνοχῆς τοῦ προσώπου τοῦ καλλιτέχνη. Δὲν τὸν θεωρεῖ δικό του. Μοιάζει καὶ ὁ πλουτοκράτης λίγο, μὲ τὸν παλαιὸ μου ἐκεῖνο φίλο, ποὺ δὲν καταδέχονταν οὔτε νὰ τραγουδήσῃ ποτέ, οὔτε νὰ μάθῃ ὁ ἴδιος κανένα ὄργανον. Ὅταν διασκέδαζε τὰ βράδυα μὲ τὴν παρέα του καλοῦσε τοὺς τραγουδιστάδες καὶ τοὺς μουσικούς. Διάλεγε πάντοτε τοὺς καλύτερους καὶ χαίρονταν κ' ἔπεφτε σὲ μελαγχολίες καὶ μεράκια. Θὰ ἦταν ὅμως πολὺ κατώτερον τοῦ ἑαυτοῦ του νὰ θελήσῃ νὰ μιμηθῇ τὴν τέχνη τους. Τὸ πρᾶγμα ἦταν ἁπλό: Πλέρωνε καὶ εὕρισκε τοὺς καταλλήλους ἀνθρώπους, γιὰ νὰ τὸν διασκεδάζουν. Ὕστερα μὲ μιὰ μεγαλοπρεπῆ χειρονομία τοὺς ἀπομάκρυνε. Καὶ οἱ καλλιτέχνες τὸ εὕρισκαν ἀρκετὰ φυσικὸ καὶ ἔφευγαν...

ΠΕΤΡΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΑΙ ΩΡΑΙ ΣΥΣΚΟΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας αἱ ὧραι συσκοτίσεως καθωρίσθησαν διὰ σήμερον ὡς ἑξῆς:

Σάββατον 23 Ἰανουαρίου. Ἔναρξις συσκοτίσεως ὥρα 16.30' Λῆξις συσκοτίσεως ὥρα 6.24'.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟΝ „ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ„

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ;
ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΕΙΣ ΓΝΩΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὴν θέσιν τῆς θρησκείας εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, παραλαμβάνομεν ὀλίγα τινὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν μελέτην μιᾶς προσωπικότητος ἡ ὁποία ἐγνώρισε τὸ δρᾶμα τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τόπου καὶ παρηκολούθησεν ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστῶτος ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ. Ἀπὸ τὴν μελέτην ταύτην καταφαίνεται ὁ βαθμὸς τῆς διώξεως κάθε θρησκευτικότητος εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Ἐν πρώτοις ὀλίγον μετὰ τὴν μπολσεβικικὴν ἐπανάστασιν κατεσχέθη διὰ διατάγματος κάθε ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, ἐξαιρέσει μόνον τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν ἁπλῶς κρατικὴ ἰδιοκτησία. Εἰς περίπτωσιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε κριθῇ μία ἐκκλησία ὡς «ἀναγκαία» διὰ σκοποὺς κρατικοὺς ἢ κοινῆς ὠφελείας, ἠδύνατο νὰ ἀφαιρεθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀπὸ τὰς θρησκευτικὰς κοινότητας αἱ ὁποῖαι τὴν ἐχρησιμοποίουν ὡς οἶκον προσευχῆς. Ἄλλος τρόπος ἀποσπάσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ἦτο ὁ χαρακτηρισμὸς μιᾶς ἐκκλησίας ὡς ἑτοιμορρόπου, ὁπότε διετάσσετο ἀμέσως ἡ κατεδάφισίς της.

Αἱ νομοθετικαὶ αὐταὶ διατάξεις ἔδωκαν εἰς τὰ μὴ πιστεύοντα στοιχεῖα, τὰ κατευθυνόμενα ἀπὸ τὸν «Σύνδεσμον τῶν Ἀθέων» τὴν δυνατότητα νὰ ἐγείρουν κάθε τόσον ἀξιώσεις ἀφαιρέσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοὺς χριστιανούς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς χρησιμοποιήσεώς των εἰς διαφόρους σκοποὺς (ἑστιατόρια, κινηματογράφους, λέσχας, θέατρα, ἀποθήκας, γκαράζ, ἀχυρῶνας, καταστήματα, ἀκόμη καὶ ἀποχωρητήρια) ἢ καὶ τῆς πλήρους κατεδαφίσεώς των, διὰ νὰ δημιουργηθοῦν ἀνοικταὶ ἐπιφάνειαι. Οὕτω ἐκ τῶν 600 ἐκκλησιῶν τῆς Μόσχας, αἱ 100 ἔχουν κατεδαφισθῆ, αἱ δὲ ὑπόλοιποι ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν βεβήλων σκοπῶν. Τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελαν νὰ διαδηλώσουν τὴν δυσφορίαν των διὰ τοιαύτας ἐνεργείας, τελεῖ ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν ὀλίγων ἀθεϊστικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἐμποδίζουν κάθε ἐκδήλωσιν τοῦ λαοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Η ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 22 Ἰανουαρίου (D. N. B.)— Ἡ ἐνδοπολιτικὴ κατάστασις ἐν τῇ Ν. Ἀφρικῇ, ὡς γράφουν οἱ «Ταῖμς», πρακτικῶς παρουσιάζει μεγάλας δυσχερείας διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς συμβολῆς τῆς ἑνώσεως πρὸς ὄφελος τῶν σκοπῶν τῆς πολεμικῆς ἡγεσίας παρὰ τὸ πλευ ἐν τῇ Μ. Βρεττανίᾳ. Ἡ σκληρὰ ἀντίστασις τῶν ἐθνικιστῶν Μπόερς ἐναντίον πάσης συνεργασίας μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐναντίον τοῦ πρωθυπουργοῦ Σματς ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ν. Ἀφρικῆς, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ταῖμς» τῆς πόλεως τοῦ Ἀκρωτηρίου, ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο, δὲν εἶνε ὅπως ὁ καναδικός, αὐστραλιανὸς καὶ νεοζηλανδικὸς πληθυσμὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἐπάνω του πᾶν καθῆκον καὶ πᾶσαν θυσίαν τοῦ πολέμου.

Ἡ ἀντίθεσις ἐπιχειρεῖ τὸ πᾶν εἰς τὴν νότιον Ἀφρικὴν ὅπως κλονίσῃ τὴν θέσιν τοῦ Σματς τὸν ὁποῖον μισεῖ ἰδιαιτέρως. Οἱ ἐθνικισταὶ Μπόερς δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν παρὰ προσπάθειαν τῆς διαιωνίσεως τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν νότιον Ἀφρικήν. Ὡς λέγει περαιτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ἀνταπόκρισιν ὁ αὐτὸς Ἄγγλος ἀνταποκριτής, ἡ ἀπαίτησις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ διὰ τὸν ἀπαραίτητον ζωτικὸν χῶρον θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἀντιτιθεμένους κύκλους τῆς νοτίου Ἀφρικῆς κατὰ τρόπον ἀκατανίκητον ὡς μία ἐντελῶς φυσικὴ ἀπαίτησις.

'Από όσα είδεν ή παληά Σαλονίκη

ΝΤΟΝΜΕΔΕΣ

ή οί Έβραῖοι ὑπό ἄλλην μορφήν

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚ. ΚΑΜΜ

— Καί τό γενικόν καλό τοῦ ἑβραϊσμοῦ,

— Ἄφησέ τα αὐτά ὅταν ὁμιλεῖς μαζῆ μου ἀγαπητέ μου Ἐσφορμές. Τό «γενικόν καλό» τοῦ ἑβραϊσμοῦ! Αὐτό εἶναι τό ἴδιο παραμύθι πού καί ἐμεῖς λέμε στόν ὄχλο γιά νά τόν παρασύρουμε μέ τίς ἀπόψεις μας καί γιά νά τόν ἐκμεταλλευθοῦμε γιά τά συμφέροντα τά ἀτομικά μας.

— Δέν ἀντιλέγω, ἀγαπητέ μου Γιουδᾶ. Μέ τήν διαφορά ὅτι τά δικά μας συμφέροντα ὑποδοηθοῦν κάπως καί τό «γενικόν καλόν», πρός τό ὁποῖον εἶναι τελείως ἀντίθετα τά συμφέροντα τῶν «ἀσκηναζίμ».

— Γιατί, φίλε μου Ἐσφορμές, ἐπιμένεις νά εἶσαι ἄδικος στίς κρίσεις σου καί προσπαθεῖς νά συγκαλύπτης τόν σκοπό μας κάτω ἀπό μιά έντυπωσιακή φρασεολογία;

— Νομίζω φίλε μου Γιουδᾶ, ὅτι καί σύ μέ κρίνεις αὐστηρά καί ἄδικα.

— Κάθε ἄλλο. Οἱ δυό μας, ἀγαπητέ μου φίλε, εἴμαστε οἱ πρωτεργάται τῆς «σιωνιστικῆς Ἰδέας» ἐδῶ στήν Σμύρνη.

— Βέβαια. Κι' ἐγώ τουλάχιστον καυχῶμαι γιά αὐτό.

— Γιατί λοιπόν ὀνομασθήκαμε τόν «σιωνισμό» καί γιατί ἀγωνιζόμαστε νά τόν ἐπιβάλουμε στά πλήθη. Μήπως γιά νά τά ὑποβοηθήσουμε νά παλινοστήσουν στήν Ἰουδαία πρός ἐπανίδρυσιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κράτους;

— Ὄχι δά! Αὐτό εἶναι τό πρόσχημα, ἡ πρόφασις, τό δόλωμα πού θά ἐπιστρώσῃ τήν εὐπιστία τοῦ πλήθους.

— Καί ὁ πραγματικός σκοπός.

— Νά ἐμφυσήσουμε αὐτήν τήν ἰδέα στά πλήθη τό ὁποῖο ὑπό τό κράτος τῆς σκέψεως, ὅτι κάποτε θά ἐγκατασταθοῦν μονίμως στήν Ἰουδαία δέν θά διαθέτουν τάς οἰκονομίας των πρός ἀγοράν ἀκινήτων στά μέρη ὅπου εὑρίσκονται οὔτε θά τίς ριψοκινδυνεύουν γιά νά ἐπεκτείνουν τόν κύκλο τῶν ἐργασιῶν των, ἀλλά θά τίς κρατοῦν εἰς ρευστόν χρῆμα, πού θά τούς χρησιμεύσῃ ἀργότερα ὡς κεφάλαιο γιά τήν καλή των ἐγκατάστασί τους στήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

— Λαμπρά. Ὡς ἐδῶ θαυμάσια.

— Ἀλλ' ἐπειδή κατά τήν ἀντίληψιν τοῦ ἐδαφίου, ἐξηκολούθησεν ὁ ἄλλος, δέν συγχωρεῖται ἡ νέκρωσις τοῦ χρήματος, θά παρουσιασθῇ ἀργότερα ἡ «κοινότης» ἐπίσημα καί μέ ὅλα τά μέλη πού ἀποτελοῦν τό συμβούλιο καί θά ζητήσῃ ἀπό τά τέκνα της νά τῆς ἐμπιστευθοῦν μέ ἕνα [illegible] τόκο τίς οἰκονομίες των [illegible]

[illegible] τήν ἀπόφασι θά βγάλῃ καί τό ἀνώτατο συμβούλιο τῶν σοφῶν τῆς Σιών. Εὐτυχῶς πού ὅλοι αὐτοί οἱ ἐπίσημοι ἄρχοντες εἶναι ὅλοι δικοί μας καί τρέφουν ἀνώνυμο μῖσος κατά τῶν «ἀσκηναζίμ».

— Τά λές καί τά ἐπιτυγχάνεις θαυμάσια, φίλε μου.

— Ἐννοεῖται ὅτι ὅλο αὐτό τό κεφάλαιο καί τά φόντα θά τά διαχειριζόμαστε καί θά τά ἐκμεταλλευόμαστε ἐμεῖς, ὅπως θά καρπούμεθα καί ὅλα τά κέρδη πού θά προέρχωνται ἀπό τήν κίνησι πού θά δημιουργηθῇ μέ τήν Παλαιστίνη κι' ἐμεῖς θά ἐκμεταλλευώμαστε ὅλες τίς ἐργασίες τῶν μεταφορῶν καί τῶν συγκοινωνιῶν.

— Ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι οἱ «ἀσκηναζίμ» οἱ ἀντίπαλοί μας τί ἐπιδιώκουν μέ τήν Σιών;

— Ἀκριβῶς τό ἀντίθετο.

— Δηλαδή;

— Ἐκεῖνοι θέλουν τόν ἑβραϊσμό διεσπαρμένο σ' ὅλον τόν κόσμο καί συνηνωμένον δῆθεν μέ τήν ἀδελφωσύνη. Γι' αὐτό κυττάζουν νά τόν δένουν μέ τά διάφορα μέρη στά ὁποῖα ζῆ μέ μεγάλα ἤ μικρά συμφέροντα γιά νά ἔχουν σ' ὅλα τά μέρη αὐτοί προχώρους τῶν δικῶν των συμφερόντων.

— Ὥστε οἱ ἐπιδιώξεις των δέν εἶναι διόλου ἀντίθετες πρός τίς δικές μας.

— Πῶς δέν εἶναι, ἀγαπητέ μου Γιουδᾶ.

— Ἀπολύτατα. Ἐκεῖνοι θέλουν τόν ἑβραϊσμό ὡς κατανολωτικό καί ἀντιπροσωπευτικό στοιχεῖο καί ἐμεῖς τόν θέλουμε ὡς κεφαλαιοδότην, ὡς χρηματοδότην γιά τίς δικές μας τίς δουλειές καί τίς ἐπιχειρήσεις. Ὥστε οἱ σκοποί μας συμπίπτουν στό ἴδιο σημεῖο πού λέγεται ἐκμετάλλευσις. Γιά αὐτό κάνουμε ὅλες αὐτές τίς προσπάθειες καί ποιός ξέρει πόσους ἀγῶνας ἀκόμα ἔχουμε νά κάνουμε γιά νά ἐπιτύχουμε γιατί ὅπως σοῦ εἶπα οἱ ἀντίπαλοί μας εἶναι πολύ δυνατοί καί πολύ πονηροί.

— Ἀκριβῶς ἐπάνω σ' αὐτό τό ζήτημα ἔπρεπε νά περιορίσουμε τήν συζήτησί μας.

— Τό σφάλμα εἶναι δικό σου. Σύ μέ παρέσυρες στήν ἀνάπτυξι θεωριῶν πού μᾶς εἶναι τελείως γνωστές ὥστε γιά νά ἐπιτύχουμε νά ἐφαρμόσουμε τίς δικές μας στήν πρᾶξι ἀναλαμβάνουμε ἕνα ἀγῶνα πού προβλέπω πῶς θά εἶναι πολύ σκληρός. Ἄλλωστε ἀγαπητέ Ἐσφορμές δέν ἔκαμα τό ταξεῖδι μου στή Σαλονίκη κι' οὔτε γύρισα ἀπ' ἐκεῖ μέ τόσες ταλαιπωρίες γιά νά ἔλθω ἐδῶ νά χάνω τήν ὥρα μου μαζῆ σου σέ θεωρητικές συζητήσεις.

— Ἀλήθεια. Ἔχεις δίκηο, ἀγαπητέ Γιουδᾶ. Κι' ἐγώ θά προτιμοῦσα νά ἀκούσω τίς λεπτομέρειες τοῦ ταξειδιοῦ σου.

— Ἡ σπουδαιότερη ἀπό τίς ὁποῖες εἶναι ὅτι ἀκόμα δέν ἐπῆγα στό σπίτι μου νά ἰδῶ τά παιδιά μου, ἀλλά μόλις ἀποβιβάσθηκα ἀπό τό καΐκι ἔτρεξα κατ' εὐθεῖαν στό μαγαζί σου ὄχι βέβαια γιά νά εἴπουμε αὐτά πού τόσην ὥρα λέμε ἐδῶ. Αὐτό νομίζω ὅτι μπορούσαμε νά τό εἴποῦμε καί στό μαγαζί σου.

— Ναί ἀλλά πρόκειται νά μοῦ ἀνακοινώσῃς καί ἄλλα σοβαρώτερα πού δέν θά μποροῦσαν νά λεχθοῦν ἐκεῖ χωρίς τόν κίνδυνο νά μᾶς ἀκούσουν ἀπό τό διπλανό μαγαζί πού εἶναι χωρισμένο ἀπό τό δικό μου μέ ἕνα λεπτό σανιδότοιχο.

— Καί μήπως ἐδῶ εἴμαστε ἀσφαλέστεροι; ἠρώτησεν ὁ παρά τοῦ συνομιλητοῦ του Γιουδᾶ ἀνακληθείς.

Καί ἔδειξε μέ τό βλέμμα του ἕναν μεσόκοπο ρυπαρόν ἑβραῖο πού καθήμενος σέ μικρή ἀπόστασι ἀπ' αὐτούς ἦταν σκυμμένος ἐπάνω σέ κάτι παντικοφαγωμένα παληοτέφτερα καί φαινόταν ἀπορροφημένος ἀπό τούς λογαριασμούς του τόσο πού ἔδειχνε πώς δέν εἶχεν ἀντίληψι ἀπό τήν παρουσία τῶν δυό συνομιλητῶν.

— Δέν θαρρῶ, εἶπε ὁ ἄλλος. Κάποιος μουφλούζης πού σκαλίζει γιά νά βρῇ ὡς σανίδα σωτηρίας στό τεφτέρι του τίποτε παληά δεφτέρια. Μποροῦμε νά μιλήσουμε ἐλεύθερα γιατί αὐτός δέν θά πάρῃ εἴδησι καί κεραυνός ἄν πέσῃ μπροστά στό πόδι του.

[illegible] ἄκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν τό χείλη τοῦ «μουφλούζη».

Αὐτή ἡ συζήτησις ἐγίνετο μεταξύ τῶν δύο ἑβραίων στό κρασοπωλεῖο τοῦ Μόρδοχ στό «Τσιτσέκ σοκάκι» στήν καρδιά τοῦ χειροτέρου ἑβραιομαχαλᾶ τῆς Σμύρνης.

Ἐκεῖνος πού διετείνετο ὅτι πρό μικροῦ εἶχεν ἐπιστρέψῃ ἀπό τήν Σαλονίκη ὠνομάζετο Γιουδᾶ Καπόν.

Ἦταν γυρολόγος καί πουλοῦσε ψιλικά. Τά μεγαλήτερα ὅμως κέρδη τά ἀπεκόμιζε πουλώντας στά χανουμάκια διάφορα «σχαϊμαλίδια» πού ἐβεβαίωνε ὅτι εἶχαν ἀπόλυτη ἀποτελεσματικότητα στήν μαγική τους ἐπίδρασι ἰδίως στά ζητήματα τοῦ ἔρωτος καί τῆς ἐρωτικῆς ἀντιζηλείας.

Αὐτό ἦταν τό φανερό ἐπάγγελμά του. Τό γεγονός ὅμως εἶναι, ὅτι ἡ σημαντική περιουσία τήν ὁποία ἀπέκτησε ὠφείλετο στό ἄλλο του τό ἐπάγγελμα τό ἀπόκρυφο.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

Στο Πέρασμα του Χρόνου

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

— Δικαίως ὁ κόσμος πού περιέρχεται τήν ἀγορά, ἀπορεῖ καί διερωτᾶται;

— Ποῦ ἦταν κρυμμένα τόσο καιρό τά ὅσα τρόφιμα προσφέρονται σήμερα ἐν ἀφθονίᾳ στήν κατανάλωσι;

— Καί δεύτερον, τί γινόταν τόσο καιρό τά ὅσα παρῆγε ὁ τόπος, πού δέν τά ἔβλεπε κανένας;

— Γάλατα π. χ. γιαούρτια, τυριά, βούτυρο καί τόσα καί τόσα.

— Τώρα ἀκριβῶς καταφαίνεται ἡ ὁποία δρᾶσις τῶν μαυραγοριτῶν.

— Ὅλα αὐτά τά εἴδη κυκλοφοροῦσαν ἱεροκρυφίως μεταξύ ἑνός περιωρισμένου κύκλου τσαλαντούχων.

— Καί ἄλλα μέν ἀλλάζοντας χέρια ηὔξαναν τίς μεγάλες μαυραγορίτικες περιουσίες, ἄλλα δέ κατηναλίσκοντο ἀπό τούς μαύρους ἀνθρώπους πρός θρέψιν καί τέρψιν αὐτῶν.

— Τώρα εἶναι ἡ σειρά τοῦ πολλοῦ κόσμου νά χαίρεται τήν καταπλήσσουσαν αὐτήν ἐπάρκειαν καί ποικιλίαν τῆς ἀγορᾶς.

— Οὐδέν καλόν ἀμιγές κακοῦ. Αὐτή ἡ ἐπάρκεια τῶν τροφίμων ἐδημιούργησε σέ πολλά σπίτια ἕνα καινούργιο πρόβλημα.

— Τί νά μαγειρέψουν οἱ νοικοκυρές;

— Ἄλλοτε τό πρόβλημα αὐτό ἀντιμετωπιζότανε ὑπό ἄλλην μορφήν.

— Δέν ὑπῆρχε τί νά μαγειρέψῃ μιά νοικοκυρά ἐκτός ἀπό ὡρισμένα ἕνα δυό εἴδη.

— Σήμερα ἐπειδή ὑπάρχουν πολλά πράγματα, οἱ νοικοκυρές τά ἔχασαν.

— Καί πραγματικά βρίσκονται ἐν ἀπορίᾳ κάθε μέρα γιά τό τί πρέπει νά διαλέξουν.

— Μέ τό γεμᾶτο φεγγάρι ἐξαφανίζονται, ὅπως εἶναι ἑπόμενο, τά φαναράκια τῆς τάξεως τῶν συμπολιτῶν.

— Μόλις ὅμως τό φεγγάρι χαθῇ, ὁ δοξίζουν πάλι νά ἀναβοσβύνουν σάν πυγολαμπίδες τά φαναράκια, μέσ στό βαθύ σκοτάδι τῶν δρόμων.

— Ὡστόσο εἶναι παρηγορητικά καί πολύ ἐξυπηρετικά τά φαναράκια αὐτά καί θά ἀφήσουν πολλές ἀναμνήσεις.

— Τά θέατρα ἄρχισαν πάλι νά δουλεύουν.

— Γι' αὐτό καί οἱ θίασοι φιλοτιμοῦνται στό ἀνέβασμα ἀρτίων ἔργων καί στίς ἐπιμελημένες παραστάσεις.

— Μετά τό ἔργο τῆς περασμένης ἑβδομάδος, πού τόσο ἄρεσαν καί χειροκροτήθηκαν, ἀπό χθές ἀνέβηκαν ἄλλα, μέ μεγαλύτερη ἐπιτυχία.

— Ἔτσι τό «Ἀττικόν», ὅπου λειτουργεῖ ὁ ἐκλεκτός θίασος Χρυσοθόου—Στολίγκα, ἀνέβασε μιά παληά ἀλλά θριαμβευτική ἐπιτυχία τοῦ θεάτρου: «Τοὺς ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».

— Τό «Πάνθεον» ἀνέβασε τούς «Ἀλιτήρ» τοῦ Σ[illegible] καταπλήκτως ἀποσκευασμένους.

— Καί ὁ Λ. Γιῶργος ἀνέβασε νέον ἔργον, μέ τήν διακρίνουσαν τό συγκρότημα Γκιουζέπε—Δρομελη—Σταυρίδη ἐπιμέλειαν.

— Ὅσο γιά τό «Κυβέλειο» τό ἐξαίρετο συγκρότημα Ντενόγια—Κωνσταντινίδη παίζει ἀκόμα τήν ἄξεχαστη δημιουργία τοῦ πολύκλαυστου συναδέλφου Τάκη Οἰκονομίδη «Ἄνθος τοῦ Γιαλοῦ».

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων Ὑπαξιωματικῶν καί Ὁπλιτῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ

Προκειμένου τήν προσεχῆ Κυριακήν 24ην τρέχοντος καί ὥραν 10ην π. μ. νά γίνῃ γενική συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνδέσμου Ἀναπήρων παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ, διά τήν διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν καί ἐκλογήν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, προσκαλοῦνται ἅπαντα τα μέλη τοῦ συνδέσμου ὅπως προσέλθωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ καφενείου «Ἀργοναῦται»(Χαλκέων 19) ὅπου θά λάβῃ χώραν ἡ συνέλευσις.

Ὁ πρόεδρος Π. Δενδρινός
Ὁ γεν. γραμματεύς Χ. Δουλάμης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

διά τούς κ. κ. Ἀρτοποιούς

Ἀνακοινοῦται εἰς πάντας τούς Ἀρτοποιούς καί τούς διατηροῦντας κλιβάνους ἐψήσεως ψητικῶν ὅτι πᾶς ὅστις ἤθελε παραλείψει νά ἐπικολλᾷ ἐπί τῶν ψηνομένων ψητικῶν τό 10δραχμον ἔνσημον ὑπέρ τῶν φυματικῶν καί ἀνικάνων ἀρτεργατῶν θά στερηθῇ τοῦ δικαιώματος νά χορηγῇ ηὐξημένας μερίδας ἄρτου, ὅσοι δέ ἔχουν κλιβάνους ἐψήσεως ψητικῶν θά στερηθοῦν τῆς ἐψήσεως ἀδείας ψητικῶν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκκλησιαστική ἐπιτροπή Καλαμαριᾶς γνωστοποιεῖ τό φιλόχριστον κοινόν, ὅτι αὔριον Κυριακήν 24ην τρέχοντος μηνός ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Κων. Πλατῆς θέλει κηρύξῃ τόν Θεῖον λόγον ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ Μεταμορφώσεως.

Ἡ Ἐκκλησ. Ἐπιτροπή

Ἕνα μοντέρνο καπέλλο

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Χορός Κατηχητικῶν Σχολείων

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν φιλακολούθων Χριστιανῶν ὅτι αὔριον Κυριακήν 24ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τόν Ἱερόν ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, παρά τό «Ἱπποδρόμιον» θά λειτουργήσῃ ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Λεωνίδας Παρασκευόπουλος ὅστις θά κηρύξῃ τόν Θεῖον Λόγον.

Εἰς τήν λειτουργίαν θά ψάλῃ ὁ χορός τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τό Συνδικᾶτον Ποτοποιῶν Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ ὅτι, αἱ σημεριναί τιμαί οὔζων καί οἴνων χονδρικῆς πωλήσεως ἔχουν οὕτω:

Οὖζα ἀπό δρχ. 6.500 ἕως δρχ. 7.500 κατ' ὀκᾶν ἀναλόγως τῆς ποιότητος. Οἶνοι ἐρυθροί κοινοί κατ' ὀκᾶν μέχρι δρχ. 2.000, οἶνος Ρετσινάτος κατ' ὀκᾶν μέχρι 2.200.

Τό Συνδικᾶτον Ποτοποιῶν Θεσσαλονίκης
Ὁ Πρόεδρος δ.σ. — Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΕΜΜ. ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ — Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ

Στό δρόμο

Ἐρχότανε ἀπό τόν περίπατό του. Εἶχεν ἀνέβῃ ἐπάνω στό Ἑπταπύργιο, ἐκεῖ κοντά στό μοναστήρι τῶν Βλατάδων καί κύτταξε γύρω του, κάτω ἀπό τόν καθαρώτατο οὐρανό καί τό χρυσόν ἥλιο, τήν πόλη καί τή θάλασσα. Ἦταν ἐνθουσιασμένος.

— Δέν πιστεύω νάχῃ τέτοια περίπατο ἀπ' τόν καιρόν, ἔλεγε σ' ἕνα φίλο του. Θαυμάσιος καιρός. Καί τό κρύο πού κάνει εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο πού χρειάζεται γιά τόν περίπατο. Ν' ἀνεβῇς ἐκεῖ πάνω. Στό συμβουλεύω. Δέν ὑπάρχει ὡραιότερος περίπατος. Λίγοι τόποι παρουσιάζουν αὐτό τό περίλαμπρο θέαμα, αὐτά τά χρώματα καί τίς δαντέλλες τῆς ἀκτῆς. Κ' ἔπειτα κεῖνος ὁ χιονισμένος Ὄλυμπος. Θάπρεπε νά πᾷς...

— Πότε; τόν διέκοψεν ὁ φίλος του.

— Πότε; Κέρδισε λίγη ὥρα καί πήγαινε. Κάνετα δουλειά. Θεώρησέ το πώς εἶναι δουλειά σου...

— Ἄκουσε, φίλε μου, τοῦ λέει ὁ ἄλλος. Ξέρω ἄριστα τήν ὀμορφιά. Ξέρω τούς περιπάτους. Ξέρω πώς ὁ καιρός αὐτός εἶναι ὡραῖος καί πολύ καλός γιά περίπατο. Θά τό ἤθελα πολύ νά βρεθῶ κ' ἐγώ μπροστά στήν ὀμορφιά τῆς φύσεως. Μά, φίλε μου, ὑπάρχει ἡ ρουτίνα στή ζωή μας. Ὑπάρχουν οἱ τέσσερες τοῖχοι τοῦ γραφείου. Ἐκεῖ μέσα εἴτε καλός εἴτε κακός εἶναι ὁ καιρός πρέπει νά μείνῃς. Κ' ὄχι γιά μιά, δυό, πέντε μέρες, ἀλλά γιά ὅλη σου τή ζωή. Ἀφήνεις τόν ἥλιο στό δρόμο, τή χαρά τοῦ φωτός καί πηγαίνεις νά κλεισθῇς σ' ἕνα δωμάτιο. Ἐκεῖ πρόκειται νά περάσῃ ἡ ζωή σου, σά νά εἶσαι φυλακισμένος. Ἔξω ἄς γελάῃ ὁ ἥλιος, ἄς ὀργιάζουν τά χρώματα, ὅπως εἶπες. Γιά σένα ὑπάρχει τό τραπέζι, ὁ ἀντικρυνός σου συνάδελφος, μιά ἐνοχλητική γραφομηχανή, δυό ντουλάπια μέ διάφορα χαρτιά. Αὐτός εἶναι ὁ κόσμος σου, τό σύμπαν σου, ἡ ζωή σου. Καί γύρω σου μαντεύεις ἕναν κόσμο νά κινεῖται, νά τρέχῃ παντοῦ, νά πηγαίνῃ ὅπου θέλει. Βλέπεις πώς τά ξέρω κ' ἐγώ τά ὡραῖα πράγματα. Ἀλλά... Τί ὥρα εἶναι σᾶς παρακαλῶ; Μήπως ἄργησα; Χαιρέτα μου τήν παρέα...

Ἔτρεξε νά μή καθυστερήσῃ ἀπό τό ραφεῖό του.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Κωνστ. Κυριαζῆς ἀπέστειλε εἰς τήν Ἡγουμένην τῆς Μονῆς Βλατάδων δραχμ. 50.000, διά τούς πτωχούς τῆς Μονῆς πτωχούς, εἰς μνήμην Ἀθηνασίου Παπαδοπούλου.

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΑΣ ΣΟΦΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΥΣ

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ Π. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Β'.

Τόν ἱστορικό ναό τοῦ πολιούχου μας ἐπεσκέφθηκα γιά πρώτη φορά τό 1912, τίς πρῶτες μέρες τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης, κάποιο φθινοπωρινό ἀπόγευμα.

Ἐπάνω ἐκεῖ, στόν γνωστό ὁμώνυμο δρόμο, μέ τά ὑψηλά, σιωπηλά καί καφασωτά τότε τουρκόσπιτα, ξεχώριζε ἀπό μακρυά ἡ αὐστηρή ὄψις τῆς ἐκκλησίας. Ἀσβεστοχρισμένη καί μέ ὑψηλά μικρά παράθυρα, μέ βαρύτατα καί ὀγκώδη λίθινα ἀντερείσματα — δυναμάρια τῶν τοίχων τῆς βασιλικῆς — φαινότανε σάν νά εἶχε στυλωθῆ ἐκεῖ εἰς πεῖσμα τῶν αἰώνων καί τῆς ἀσταθείας των...

Πλάϊ της ἕνας μιναρές, ἀνόητα φαιδρός, κεντοῦσε μέ τήν βελόνα του τό αἰώνιο γλαυκό ἄπειρο, χαρωπότερος ἀπό τήν ἐκκλησία, ἀλλά χωρίς τίποτε νά ἐκφράζῃ αὐτός, τίποτε ἀπό τήν τόσο βαθειά ἐπιβολή καί τό μυστήριο ἐκείνης.

Ὁ ναός τοῦ Μυροβλήτου δέν εἶχε ἀκόμα ἀποδοθῆ στή λατρεία τοῦ ἁγίου του. Ἐχρησιμοποιεῖτο μάλιστα, τίς πρῶτες ἐκεῖνες μέρες, ἀπό μιά ἀπόλυτη ἀνάγκη, γιά στρατῶνας. Θάλαμος φαντάρων ἦταν ὁ γυναικωνίτης του. Κι' ὅμως πόσο νοιώθαμε νά πλανᾶται γύρω του ἡ μακρυνή ἀπήχησις τῶν ψαλμῶν καί ἡ ἁγιωσύνη τῆς εὐωδίας τοῦ θυμιάματος — θυμιάματος εὐλαβείας τόσων αἰώνων! Μέσα στήν ἐκκλησία αὐτή, κάτω ἀπό τό μάρμαρο, πού δέν εἶχε φθαρῆ ἀπό τά βέβηλα πατήματα τῶν ἀλλοθρήσκων, ξέραμε, ὅτι ἀναπαυότανε ἀπό ἄθλους καλλινίκους ὁ πανώραιος καβαλλάρης ἅγιος τῆς πόλεως, ὁ προστάτης ἅγιός της.

Στούς τοίχους τούς ἀσβεστοχρισμένους, ἄφθαρτα, ἀνίκητα, ἀκατάλυτα ἀπό τόν χρόνο καί τίς συμφορές, βλέπαμε νά χλωμιάζουν τόσο γλυκά, κάτω ἀπό τό ὑποβλητικό μισόφωτο, πού διϋλιζότανε ἀπό τά διαφανῆ παράθυρα τοῦ γυναικωνίτη, τά ἀξιολάτρευτα καί συμπαθητικά βυζαντινά, τά μωσαϊκά. Ἅγιοι μέ τήν προαιώνια εὐλογία των, μάρτυρες, ἅγιαι καί εὐαγγελισταί καί προφῆται, πού εἶδαν ἀκίνητοι καί ἀτάραχοι τούς ἀλλοπίστους νά χαράζουν στά λευκά τῶν τοίχων τά αὐθάδη χρυσᾶ συμπλέγματα καί ὠχροί καί καρτερικοί, περίμεναν, περίμεναν, περίμενάν ἕξη ὁλόκληρους αἰῶνες...

Καί ἀνάμεσα ἀπό τίς πλάκες τοῦ δαπέδου βλέπαμε ἀκόμα νά ξεχωρίζουν μάρμαρα ἐπιμήκη σταυροφόρα μέ σβυσμένες πειά τίς λέξεις τῶν ἐπιγραφῶν — τάφοι ὁσίων καί τάφοι ἀρχόντων τῆς Θεσσαλονίκης, πού τούς διετήρησε ἀσυλήτους τό ἐπιβλητικό μυστήριο τοῦ θανάτου.

Ὁ γυναικωνίτης περιέβαλλε σάν ἕνας ἀπέραντος πλατύς ἐξώστης τίς τρεῖς πλευρές τῆς ἐκκλησίας, ὑποβασταζόμενος ἀπό μιά ἀτελείωτη σειρά μαρμαροκιόνων μέ βυζαντινά καί ἀρχαϊκά κιονόκρανα, διαφορετικά τό ἕνα ἀπό τό ἄλλο, ὅπως διαφορετικά ἦταν καί τά μάρμαρα τῶν στύλων τους. Κοντά στόν νάρθηκα ἔλαμπε ἁπαλά τό πράσινο μερικῶν κιόνων, ἕνα πράσινο μέ μαῦρες ἐπάνω του ραβδώσεις. Οἱ ἄλλοι ἦταν ἀπό μάρμαρο λευκό, τεφρό καί ὑποκύανο μ' ἐλαφρές βαθυκύανες φλέβες.

Ἕνα φτωχικό προσκυνητάρι, σκεπασμένο μέ κόκκινο σταυροφόρο ἀτλάζι ἀκουμποῦσε στόν τοῖχο μέ τήν εἰκόνα τοῦ ὡραίου ἁγίου. Δυό-τρεῖς ἀκόμα, νομίζω, εἰκόνες ἦταν κρεμασμένες στόν τοῖχο. Κι' ὅταν ἀνεβαίναμε τίς μεγάλες σκάλες τοῦ γυναικωνίτη, πού εἶδε ἄλλοτε τόσον πλοῦτον καί τόσην ὀμορφιά, τήν ὀμορφιά καί τόν πλοῦτο τῶν εὐλαβῶν ἀρχοντισσῶν τῆς βυζαντινῆς Θεσσαλονίκης, στίς δυό μακρυές μισοφώτιστες πτέρυγες τῆς ἐκκλησίας νόμιζε κανείς πώς ἐτρεμοσάλευαν σκιές — σκιές τοῦ μεγάλου καί τραγικοῦ παρελθόντος, σκιές τῶν ἀγνώστων τάφων τοῦ ναοῦ...

* * *

Κάθε πόλις, πού ἔχει ἐξευγενισθῆ ἀπό ὁλοκλήρων αἰώνων ἱστορία, ἔχει τό ξεχωριστό της στόλισμα τό ἀρχιτεκτονικό, πού σάν ἕνα χαρακτηριστικό γνώρισμα, σάν ἕνα οἰκόσημο, μαρτυρεῖ γιά τά περασμένα μεγαλεῖα τῆς ἱστορικῆς εὐγενείας της. Μητροπόλεις γοτθικές καί τεμένη μωαμεθανικῶν πόλεων καί παλάτια καί πύργοι μεσαιωνικοί, κτίσματα, γιά τά ὁποῖα ἀναζητήθηκαν τά εὐγενέστερα εἴδη τῆς πέτρας, τοῦ μαρμάρου, τοῦ ξύλου καί τῶν μετάλλων, γιά νά δοθῆ σ' αὐτά μιά ἀπό τίς εὐγενέστερες ἐκδηλώσεις τῆς ψυχῆς, χρησιμεύουν ὡς χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς σταδιοδρομίας ἑνός λαοῦ καί τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ μεγαλείου μιᾶς ἐποχῆς του.

Ἔτσι, μποροῦμε ν' ἀκούσουμε «Βενετία» καί νά μήν ἀναδυθῇ ὁλόκληρο ἀπό τά κοιμισμένα νερά τῆς λιμνοθαλάσσας του τό παλάτι τῶν Δόγηδων — ν' ἀκούσουμε «Τολέδο» καί νά μή κοβῇ σ' [illegible] οὐρανό ἀνοιγμένου ροδιοῦ ἡ δαντέλλα τῶν στοῶν τοῦ Ἀλκαζαρ; Μοῦ εἶνε ἀδύνατο νά σκεφθῶ τήν Θεσσαλονίκη, χωρίς ν' ἀνοιχθῇ μπροστά μας τό δράμα τῆς βασιλικῆς τοῦ ἁγίου της μέ τήν κιονοστοιχία τῶν πράσινων κιόνων της καί τίς γαλάζιες κι' ἀσημόχροες ἀνταύγειες τῶν μωσαϊκῶν της...

Ὅταν ὁ μέγας βυζαντιολόγος Οὐσπένσκι ὑπεστήριζεν, ὅτι ὁ ναός τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀπό τῆς ἀπόψεως τῆς ἱστορίας τῆς χριστιανικῆς τέχνης, πρέπει νά κριθῇ ὡς ἐμφανίζων μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον ἀπό τήν Ἁγίαν Σοφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δέν διετύπωνε παραδοξολογίαν, οὔτε ὑπερβολήν — λέγει ὁ Παπαγεωργίου.

Οἱ πράσινοι κίονες τοῦ ναοῦ τοῦ πολιούχου μας ἦταν πανόμοιοι μέ τούς κίονας τῆς Ἁγιᾶ—Σοφιᾶς. (Ποιός ξέρει ἄν δέν βγῆκαν καί αὐτοί ἀπό τά ἔγκατα τῶν ἰδίων θεσσαλικῶν λόφων, μέσα στούς ὁποίους ἀνεζήτησε τούς ἄλλους ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ θεοσεβοῦς αὐτοκράτορος τῆς δευτεροϊδοῦς Ρώμης). Οἱ ὑπέροχες ὀρθομαρμαρώσεις του ἦταν ἀληθινά θαύματα συριακῆς κα-

(Συνέχεια εἰς τήν 3ην σελίδα)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΓΝΩΜΗΝ

ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ ΕΠΑΡΚΩΣ Η ΠΟΛΙΣ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 22 Ἰανουαρίου (D. N. B.) Ὡς πληροφορεῖται τὸ πρακτορεῖον «Οὔντερ Πρὲς» ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης, ἡ τελευταία γερμανικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Λονδίνου, ἐπροκάλεσεν ἔκπληξιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν τετραγώνων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐβομβαρδίσθησαν.

Τὰ τμήματα τὰ βομβαρδισθέντα θεωροῦνται ὅτι ἀνήκουν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχον τὴν καλλιτέραν ἀντιαεροπορικὴν ἄμυναν. Μεγάλην ἀπογοήτευσιν ἐφανέρωσεν ἡ κοινὴ γνώμη διότι ἡ ἄμυνα δὲν ἠδυνήθη νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐπίθεσιν.

Μερικοὶ ἀπαιτοῦν νὰ πέσουν κεφαλαὶ καὶ μάλιστα αἱ κεφαλαὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπεύθυνα διὰ τὴν τραγῳδίαν ἡ ὁποία συνεκλόνησεν ὁλόκληρον τὸ Λονδῖνον.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθη ὅτι τὴν κυρίαν εὐθύνην τὴν ἔχει ἡ διοίκησις τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων. Ἤδη ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἀπήτησε διεξοδικὴν ἔκθεσιν ἀπὸ μέρους τῆς διοικήσεως τῶν καταδιωκτικῶν.

Η ΠΟΛΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

λαισθησίας καὶ ἄλλα θαύματα τὰ διαφανῆ σχεδὸν ἀπὸ τὸ τρυπάνι κιονόκρανα καὶ τὰ μεγάλα πανὼ τῶν μωσαϊκῶν, τὰ φιλοτεχνημένα μὲ τὰ μικρότερα ψαλίδια ποὺ ἔπιασαν ποτὲ δάκτυλα μωσαϊστῶν...

Ναὸς πολυπαθής, ναὸς τρεῖς φορὲς ἀναστηθείς, ναὸς καὶ τώρα ἀκόμα βρισκόμενος ἀνάπηρος!

Μουσεῖον τὸν ἀποκαλοῦσε ὁ ἀείμνηστος Πέτρος Παπαγεωργίου. Μουσεῖον—γιὰ ὅλους τοὺς ἱστορικοὺς καὶ καλλιτεχνικοὺς θησαυρούς, ποὺ εἶχαν συσσωρευθῆ μέσα σ᾽ αὐτὸν (ἐπιγραφὲς καὶ κώδικες, λείψανα καὶ κειμήλια, εἰκόνες καὶ τάφοι) ἀπὸ τῆς πρώτης οἰκοδομήσεώς του καὶ ἀπὸ τοῦ 1691, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ πολυτιμότατα μωσαϊκά, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐπιστρώση τοὺς τοίχους του εὐσεβεῖς δωρηταί, ὅσοι, ἐπὶ αἰῶνας, ἤρχοντο, ἀπὸ κάθε γωνία τῆς Ἀνατολῆς, νὰ προσκυνήσουν τὸν δημοφιλέστερο ἅγιο, ξαπλωμένον στὸν ἀσημένιο τάφο του.

Ἀλλοίμονο! πολὺ λίγα διεσώθησαν ἀπὸ τὸν ἀνεκτίμητο ἀρχαιολογικὸ καὶ καλλιτεχνικὸν αὐτὸν θησαυρό, ὕστερα ἀπὸ τὶς δυὸ μεγάλες συμφορές, τὶς πυρκαϊὲς τοῦ 1890 καὶ τοῦ 1917. Ἡ δεύτερη μάλιστα μετέβαλε τὸ ἱερὸ αὐτὸ ἀριστούργημα σὲ θλιβερὸ ἐρείπιο, ἐπάνω στὰ τραγικὰ χαλάσματα τοῦ ὁποίου ὁ βυζαντινὸς ρυθμὸς ἔκλαψε ἕναν ἀπὸ τοὺς πειὸ περικαλλεῖς ἀρχιτεκτονικοὺς νεκρούς του.

* * *

Ὀκτὼ χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν δεύτερη καὶ ὁλοκληρωτικὴ ἐκείνη καταστροφή, ὡσότου ἀποφασισθῆ ἡ ἀναστύλωσις τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀθανάτου [illegible]. Εἰκοσιπέντε—καὶ ἡ ἀποκατάστασίς του ἀκόμα δὲν συνεπληρώθη. Ἀλλ᾽ ὅταν πονοῦν καὶ ζητοῦν θεραπεία οἱ ζωντανὲς σάρκες, τόσα ἔμψυχα ἀνθρώπινα ἐρείπια, δύσκολα ἐπικρίνεται ἡ ἀναγκαστικὴ παραμέλησις καὶ τῶν ἱερωτέρων ἱστορικῶν κειμηλίων. Primum vivere... εἶναι ἡ σκληρὴ ἀλήθεια, μπροστὰ στὴν ὁποία ὑποκύπτει ἡ πειὸ πρόθυμη ἐπίκρισις.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΧΑΣΗΡ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ;

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἰς μικρὰ χωρία συμβαίνει πολλάκις νὰ μὴν διατυπώνεται ἀντίρρησις οὔτε ἐκ μέρους ἑνὸς κατοίκου εἰς πρότασιν κλεισίματος τῆς ἐκκλησίας καὶ παραδόσεώς της εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς, ἀπὸ τὸν φόβον τῆς τρομοκρατίας αὐτῆς.

Εἰς τὸ Λένινγκραντ αἱ ἐκκλησίαι ἐγνώρισαν τὴν ἰδίαν τύχην, μεταβληθεῖσαι εἰς ἀντιθρησκευτικὰ μουσεῖα, τῶν ἄλλοτε πολιτικῶν ἐγκληματιῶν, εἰς βιβλιοθήκας τῶν ἀθεϊστικῶν συλλόγων καὶ δι᾽ ἄλλους σκοπούς. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐρυθρὰ «θρησκευτικὴ ἐλευθερία».

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὅτι σήμερον Σάββατον 23ην τοῦ μηνὸς ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας πανηγυρίζει ὁ Ἱερὸς Βυζαντινὸς Ναὸς Προφήτου Ἠλιοῦ. Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς θὰ γίνῃ μέγας ἑσπερινὸς μετ᾽ ἀρτοκλασίας. Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου θὰ τελεσθῇ πανηγυρικὴ λειτουργία.

Τὴν Κυριακὴν θὰ τελεσθῇ πάλιν πανηγυρικὴ λειτουργία μετ᾽ ἀρτοκλασίας καὶ θὰ κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Φραγκόπουλος. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ φιλέορτοι Χριστιανοὶ ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην πανήγυριν.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Νοσοκομεῖον—Σανατόριον Ἀσβεστοχωρίου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις χορηγητοῦ εἰδῶν ἀρτοπωλείου δι᾽ ἀρτοποίησιν μόνον.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Σανατορίου (Τσιμισκῆ 28) τὴν 26 Ἰανουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ προσέρχωνται καθημερινῶς ἀπὸ τὰς 8—12.30 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα, ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων διακηρύξεως.

Ὁ Διευθυντὴς Ν.Σ.Α.
Δ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΘΑ ΑΠΟΣΤΑΛΟΥΝ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ 22 Ἰανουαρίου. (DNB) — Ὁ μεγάλος καὶ ἀτελεύτητος κίνδυνος διὰ τὴν πολεμικὴν ἡγεσίαν τοῦ 1943 εἶναι τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια, γράφει ἡ ἐφημερὶς «Ἴβνενγκ Νιοὺς» τῆς 11ης Ἰανουαρίου εἰς κύριον ἄρθρον. Καὶ ἂν κανεὶς πιστεύσῃ καὶ ἐνταῦθα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἄξονος, ὅτι ἐγένετο ἕνα μικρὸν βῆμα, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν περνᾷ καμμία ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ βρεττανικὸς λαὸς νὰ μὴ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἡ μάχη διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, ἡ μάχη τῶν ὑποβρυχίων νὰ μὴ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν λοιπῶν συμμάχων. Ποῖον ἦτο τὸ τρομακτικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίθεσιν ἐναντίον μιᾶς ἀγγλικῆς νηοπομπῆς; Ὁλόκληροι ὁμάδες ὑποβρυχίων ἐκυνήγησαν ἡμέραν καὶ νύκτα τὴν λείαν των καὶ ἐπετίθεντο ἀδιακόπως. Τὸ 1943 θὰ εἶναι ἀσφαλῶς διὰ τὴν Γερμανίαν τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς 7 θαλάσσας τοῦ κόσμου ὁλονὲν περισσότερα ὑποβρύχια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν τελικὴν νίκην, διότι ἐὰν πρὸς στιγμὴν οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου δοκιμάζουν βαρεῖς ἀγῶνας, τὸ ἐρχόμενον ἔαρ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ πλήξουν καταστρεπτικῶς τοὺς σοβιετικοὺς στρατοὺς κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα, οἱ ἐχθροὶ δὲ τοῦ Ἄξονος θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διεξαγάγουν μίαν μάχην ἄνευ προηγουμένου ἐναντίον ἑνὸς ἰσχυροτάτου ἀντιπάλου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Δ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ καὶ ΚΑΤΙΝΑ Β. ΚΟΜΨΕΛΙΔΟΥ
Ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.
Καλινδρὸς 17)1)43.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Καθ᾽ ἑκάστην θὰ διανυκτερεύουν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τὰ κάτωθι φαρμακεῖα.

Εἰς τὸ 1ον Ἀστ. Τμῆμα τὸ φαρμακεῖον Ἀλεξ. Στεφανίδου 2ας Μαρτίου 2. 2ον Ἀστ. Τμῆμα φαρμακεῖον Ἰωάνν. Ἀγαθοκλῆ Ἁγ. Τριάδος 17. 3ον Ἀστ. Τμῆμα Στ. Καραγκουνίδου Ἐγνατίας 142. 5ον Ἀστ. Τμῆμα φαρμακεῖον Κ. Μηλίου Ἐγνατίας 3. 6ον Ἀστ. Τμῆμα Κυρ. Λαζαρίδου Πλ. Διοικητηρίου. 9ον Ἀστ. Τμῆμα φαρμακεῖον Θεοχ. Φευγατίδου 120.

Εἰς τοὺς Συνοικισμούς: Εἰς τὸν Συνοικισμὸν Καλαμαριᾶς τὸ φαρμακεῖον Ἰωάνν. Λαζαρίδου, Συνοικισμὸς Ὁδ. Φώκα τὸ φαρμακεῖον Λουκᾶ [illegible] (Τούμπα), Συνοικισμὸν Νεαπόλεως τὰ δύο ἐκεῖ φαρμ. ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν.

Μικραὶ ἀγγελίαι

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεξιὸς ψάλτης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης μὲ μισθὸν ἱκανοποιητικόν. Πληροφορίαι καθ᾽ ἑκάστην ὥρα 10-12 ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος Νεαπόλεως.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πορτοφόλι περιέχον ταυτότητα ἀστυνομικὴ καὶ ταυτότητα τραυματίου πολέμου ἐπ᾽ ὀνόματι Ἀλεξάνδρου Παυλίτσεβιτς. Ὁ εὑρὼν νὰ κρατήσῃ τὰ χρήματα καὶ τὸ πορτοφόλι καὶ νὰ στείλῃ τὶς ταυτότητες στὸ κουρεῖον Ἑλλὰς Σοφοκλέους Παπαδοπούλου Ἐγνατίας ἀρ. 98.

ΠΙΑΝΑ ἠγγυημένα καὶ οἰκονομικὰ θὰ εὕρητε εἰς τὸ εἰδικὸν κατάστημα πιάνων Ἀλ. Ἀνδρούτσου Τσιμισκῆ 82. Ἐπίσης εὐθέως ἀγοράζονται πιάνα μὲ τὰς καλυτέρας τιμάς. Ἐπισκευαὶ πιάνων πάσης φύσεως.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸ λατρευτό μας ἀγγελοῦδι ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝ Κ. ΑΛΜΑΛΙΩΤΗ ἐκ Δαρδανελλίων ἐτῶν 10 θανὸν κηδεύομεν σήμερον ἐκ τῆς οἰκίας μας Σαλαμῖνος 1 ὥρα 11 π. μ.
Ὁ πατὴρ Κ. Ἀλμαλιώτης. Ὁ ἀδελφὸς Ν. Ἀλμαλιώτης. Ἡ θεία Ἑλένη Δ. Λέκκα.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22 Ἰανουαρίου Κατ᾽ ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὰ μαθήματα εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀρχίζουν τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ θὰ συνεχισθοῦν μέχρι τῆς 25ης Ἰουνίου, ὁπότε λήγει καὶ τὸ διδακτικὸν ἔτος.

Αἱ προαγωγικαὶ ἐξετάσεις θὰ διενεργηθοῦν κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου, παραμένουν δὲ ἀμετάβλητοι αἱ προϋποθέσεις τῆς προαγωγῆς καὶ ἀπορρίψεως τῶν μαθητῶν, αἱ ὁποῖαι ἴσχυσαν καὶ κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος.

Ὁμοίως παραμένει ἀμετάβλητον καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον σχολικὸν ἔτος τὸ ὡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα διδασκαλίας.

Ἡ μόνη πιθανότης μεταβολῆς εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων εἶναι ἡ καθιέρωσις τῆς κατηγορίας μετεξεταστέων μαθητῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν αἱ ὁποῖαι λήγουν τὴν 31ην Ἰανουαρίου. Μετὰ τὴν 31ην Ἰανουαρίου ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐγγραφὴν μαθητῶν ἡ ἔγκρισις τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ.

Οἱ ἀποτυχόντες μαθηταί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποβάλει αἴτησιν ἐπανεξετάσεως τῶν γραπτῶν των νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐφ᾽ ὅσον δὲ θὰ ἐκρίνοντο προβιβάσιμοι ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἡ ἐγγραφὴ θὰ θεωρηθῇ ὡς γενομένη διὰ τὴν ἑπομένην τάξιν. Μεταγραφαὶ ἐπιτρέπονται μέχρι 30 Μαΐου, δικαιολογουμένης πάντοτε ἐπαρκῶς τῆς αἰτήσεως μεταγραφῆς.

Τὸ ἀποδεικτικὸν μεταγραφῆς ἐκδίδει ὁ ἁρμόδιος γυμνασιάρχης κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐπειδὴ λόγῳ τῆς μεταβολῆς τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους πολλοὶ μαθηταὶ ἐκ τῶν διδαχθέντων κατ᾽ ἰδίαν καὶ τῶν προερχομένων ἐξ ἰδιωτικῶν σχολείων δὲν κατώρθωσαν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς κατατακτηρίους ἐξετάσεις τῶν γυμνασίων αἵτινες ἐνεργήθησαν ἀπὸ 15—25 Ἰανουαρίου, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὥρισεν ὅπως οἱ καθυστερήσαντες μαθηταὶ δώσουν ἐξετάσεις ἀπὸ τῆς 28ης Ἰανουαρίου μέχρι 4 Φεβρουαρίου.

Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρω δύο κατηγοριῶν παρετάθη μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24ην τρέχοντος καὶ ὥραν 10 π. μ. τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρὸς καὶ μάμμης

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Δ. ΜΑΡΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ᾽ ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις.

Ὁ σύζυγος — Τὰ τέκνα
Δημ. Μαργαρόπουλος (ἰατρὸς) — Οἱ ἔγγονοι

Σημ. Ἡ δεξίωσις γενήσεται εἰς τὴν αἴθουσαν δεξιώσεων Εὐαγγελιστρίας.

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24ης τρέχοντος τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπημένου μας υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΗ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγούδας, παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ᾽ ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις.
Οἱ γονεῖς — Οἱ ἀδελφοί

Εἰς μνήμην τοῦ ἀλησμονήτου μου συζύγου ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ φαρμακοποιοῦ τελῶ ἐτήσιον μνημόσυνον αὔριον Κυριακὴν 24 Ἰανουαρίου ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ Παναγίας Φανερωμένης Καλλιθέας. Παρακαλῶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως, εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἡ δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας Ἀπολλωνιάδος 63.
Ἡ σύζυγος Ἀναστ. Κ. Λαζαρίδου.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 24 τρέχοντος καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐτήσιον μνημόσυνον εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν Ἁγ. Μηνᾶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης καὶ λατρευτῆς μας ΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡ. ΔΕΔΗ ἐκ Μοναστηρίου παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν καὶ ἑνώσωσιν μεθ᾽ ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Τὰ τέκνα: Ἀντιγόνη Δέδα, Ἠλέκτρα Πέτρου, Πέτρος Πέτρου. Οἱ ἀνεψιοί, Ἰουλία καὶ Μιχαλάκης Νικολάου.
Σημ.— Ἡ δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας Συγγροῦ 38.

Αὔριον 24ην τρέχ. τελοῦμεν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ πατρὸς ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΟΥΣΙΟΠΟΥΛΟΥ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελιστρίας ὥραν 11ην π.μ. ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς, ὅπως τιμήσωσιν διὰ τῆς παρουσίας των.
Ἡ σύζυγος — Τὰ τέκνα.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΤΕΝΤΖΟΥ

Χθὲς ἀπέθανεν ὁ Κωνσταντῖνος Τέντζος, υἱὸς τοῦ κ. Τέντζου, Γεν. Γραμματέως τῆς Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας.

Ἡ κηδεία θὰ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ θὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Γεν. Διοικήσεως. Ἐπίσης καὶ τὸ Πανεπιστήμιον λόγῳ τῆς φοιτητικῆς ἰδιότητος τοῦ θανόντος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Προσφύγων Μακεδονίας—Θράκης, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ γεγονότι τῆς ἀναγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ λατρευτοῦ υἱοῦ Κωστάκη τοῦ κ. Χρίστου Τέντζου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας,

Συνελθοῦσα εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, σήμερον 22αν Ἰανουαρίου 1943

ψηφίζει

α) ἀποφασίζει ὅπως ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

β) Νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν ἅπαντα τὰ συμβούλια τῶν προσφυγικῶν συλλόγων, αἱ λαϊκαὶ ἐπιτροπαί, ὡς καὶ σύμπας ὁ προσφυγικὸς κόσμος.

γ) Νὰ κατατεθῇ στέφανος καὶ

δ) νὰ ἐκφωνηθῇ τὸν ἐπικήδειον μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος Πογ. Χρηστίδης
Ὁ Γ. Γραμμ. Ι. Χατζηδῆμος

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀλησμόνητον μας υἱὸν ΚΩΣΤΑΚΗΝ ἐτῶν 20 θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σάββατον 23ην Ἰανουαρίου 1943 καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας (Βασιλέως Πέτρου 66) καὶ [illegible] ναοῦ Ἁγίας Σοφίας.

Οἱ γονεῖς: Χρῆστος καὶ Σοφία Τέντζου.

Αἱ ἀδελφαί: Αἰκατερίνη Μαρία.

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΓΡΙΤΑΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς χαραχθείσας κατευθύνσεις διὰ τὴν προώθησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἡ διεύθυνσις Γεωργίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως προῆλθεν εἰς σχετικὰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Μηχανικῆς Καλλιεργείας διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν γεωργικῶν ἀναγκῶν τῆς περιφερείας Νιγρίτης.

Ἀποτέλεσμα τῶν ἀνωτέρω συνεννοήσεων ὑπῆρξεν ἡ ἀποστολὴ εἰς Νιγρίταν πέντε ἑλκυστήρων Λάντς οἱ ὁποῖοι θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς αὐτόθι Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν μετὰ ἰσαρίθμων εἰδικῶν ἀρότρων.

Διὰ τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν τούτων συνεκροτήθη, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ, τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Νομάρχου Στρυμῶνος, τοῦ προϊσταμένου Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Νιγρίτης καὶ τοῦ διευθυντοῦ Ἑνώσεως τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἥτις θὰ ρυθμίζῃ τὰ τῆς ἐπωφελεστέρας κατανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν μηχανημάτων συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὰς εἰδικὰς τοιούτας τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας, ἥτις καὶ θὰ ἀσκῇ τὴν τεχνικὴν ἐποπτείαν συντηρήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΑΓΡΙΟΧΗΝΩΝ

ΚΑΤΕΡΙΝΗ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σμήνη ἀγριοχηνῶν ἐπιδραμόντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας ἐπιφέρουν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ σιτηρὰ ἰδίως τὰ σπαρμένα. Κατόπιν τούτου οἱ κάτοικοι ἰδίως τῶν πεδινῶν χωρίων Αἰγινείου, Μακρυγιάλου, Κίτρους, Κορινοῦ, Βρωμερῆς καὶ Κατερίνης ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἁρμοδίων πριν ἡ καταστροφὴ ἐπεκταθῇ καὶ τὸ κακὸν δὲν ἔχει θεραπείαν.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΤΙΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΑΠΕΚΡΟΥΣΘΗΣΑΝ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

Τὸ χθεσινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατηγείου τῶν ἐνόπλων γερμανικῶν δυνάμεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν νότιον τομέα τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἀπέκρουσαν τὸν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου ἐπιτιθέμενον ἐχθρόν, ἂν ὅπως διασπάσῃ τοῦτο, μὲ μεγάλας ἀπωλείας διὰ τοὺς σοβιετικοὺς καὶ ἀπώθησαν τὸν ἀντίπαλον εἰς πολλὰ σημεῖα δι' αντεπιθέσεως.

Μία τεθωρακισμένη μεραρχία συνέτριψε κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας εἰς ἀποφασιστικὴν προώθησιν ἕνα ἰσχυρὸν ἐχθρικὸν σχηματισμὸν πεζικοῦ.

Εἰς τὸν Ἀνατολικὸν Καύκασον τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς δι' ἐλιγμῶν διεξαγωγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων ἀπεσπάσθησαν μεθοδικῶς ἀπὸ τὸν ἐχθρόν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου περικυκλωμένη καὶ εἰς τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τοῦ ἐχθροῦ πεισματώδη ἀντίστασιν προβάλλουσα γερμανικὴ ὁμὰς δυνάμεων εἰς τὸ Στάλινγκραντ διεξήγαγε καὶ χθὲς σκληρὰς μάχας ἐναντίον τῶν μὲ κατὰ πολὺ ὑπερτέρας δυνάμεις ἐφορμώντων σοβιετικῶν. Παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόκρουσιν οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ Στάλινγκραντ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσουν μίαν διείσδυσιν ἐκ δυσμῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξηνάγκασεν εἰς μετατόπισιν τῶν ἡμετέρων θέσεων κατὰ τινὰ χιλιόμετρα.

Εἰς ἀγῶνα ἐκ τοῦ συστάδην κατεστράφη μέγας ἀριθμὸς τεθωρακισμένων ἁρμάτων μάχης τῶν σοβιετικῶν. Εἰς τὸ μέγα τόξον καὶ εἰς τὸν μέσον ροῦν τοῦ Δὸν ἐξακολουθοῦν αἱ σκληραὶ καὶ πλήρεις μεταπτώσεων μάχαι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Τοπικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα τοῦ μετώπου καὶ νοτιοανατολικῶς τῆς λίμνης Ἴλμεν ἐναυάγησαν.

Παρὰ τὸ Βελίκιγε Λοῦκι κατεστράφησαν 18 τεθωρακισμένα ἅρματα μάχης. Νοτίως τῆς λίμνης Λαντόγκα [illegible] σφοδραὶ ἐπιθέσεις τῶν σοβιετικῶν προσκρούσα[illegible] τὴν ἀποφασιστικὴν ἀπόκρουσιν ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων.

Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσεν ἐνταῦθα 14 τεθωρακισμένα ἅρματα μάχης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἐξεκενώθησαν ἡ Μιζουράτα καὶ τὸ Χ μς, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν πολεμικῆς σπουδαιότητος ἐγκαταστάσεων. Ὀπισθοφυλακαὶ ἀπέκρουσαν εἰς πεισματώδεις μάχας τὰς ἐπιθέσεις ἐπερχομένων ἐχθρικῶν δυνάμεων.

Εἰς τὴν Τυνησίαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἡμέτεραι ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις, πολυάριθμοι ἐχθρικαὶ βάσεις ἐκυριεύθησαν καὶ ἐχθρικαὶ ὁμάδες δυνάμεων κατετρίβησαν. Γερμανικὰ καταδιωκτικὰ ἐστάλησαν ἐναντίον σιδηροδρομικῶν στόχων μὲ ἐπιτυχίαν καὶ κατέρριψαν 3 βρεταννικὰ καταδιωκτικά.

Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΜΙΑΣ ΝΗΟΠΟΜΠΗΣ

Ἡ καταπολέμησις τῆς μεγάλης ἐχθρικῆς νηοπομπῆς πρὸ τῶν βορειοαφρικανικῶν παραλίων ἀπέφερε καὶ ἄλλας ἐπιτυχίας. Ἡ γερμανοϊταλικὴ ἀεροπορία κατεβύθισε 5 φορτηγὰ πλοῖα συνολικῆς χωρητικότητος 36 χιλιάδων τόννων καὶ ἐπροξένησε βαρείας ἐν μέρει ζημίας εἰς 12 μεταγωγικά, οὕτως ὥστε 5 ἐκ τῶν πλοίων τούτων πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἀπολεσθέντα.

ΑΙ ΑΣΚΟΠΟΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Ἀσθενεῖς δυνάμεις τῆς βρεταννικῆς ἀεροπορίας ἐβομβάρδισαν κατὰ τὰς χθεσινὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἀσκόπως περιοχὴν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

Ὁ πληθυσμὸς ἔσχεν ἀπωλείας. Εἰς κατῳκημένας συνοικίας ἐπροξενήθησαν ζημίαι εἰς οἰκοδομάς. Καταδιωκτικὰ καὶ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα κατέρριψαν 9 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΡΩΜΗ 22 Ἰανουαρίου (Ο.Ν.Β.) Τὸ ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς Παρασκευῆς ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

Τὸ γενικὸν στρατηγεῖον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀνακοινοῖ:

Χθὲς ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τάνκς σφοδραὶ μάχαι νοτιοανατολικῶς καὶ νοτιοδυτικῶς **τῆς Τριπόλεως** ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν ἀκτῶν Γκόριαν—Ταρούνα.

Ἰταλικὰ καταδιωκτικὰ ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μὲ σχηματισμὸν πολλῶν ἐχθρικῶν καταδιωκτικῶν καὶ κατέστρεψαν 2 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα. Ἐχθρικαὶ μηχανοκίνηται φάλαγγες ἐβομβαρδίσθησαν ὡσαύτως καὶ ἐπολυβολήθησαν.

Εἰς τὴν Τύνιδα ἡ συνέχισις τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προηγουμένων ἡμερῶν ὡδήγησεν εἰς τὴν κατάκτησιν ἄλλων σπουδαίων θέσεων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων ὑπερέβη τοὺς 2500.

Ἓν δικινητήριον βομβαρδιστικὸν κατερρίφθη πλησίον **τοῦ Γκάμπες** ὑπὸ ἑνὸς μηχανοκινήτου ἀποσπάσματος πολυβολητῶν. 3 ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἠχμαλωτίσθησαν.

Αἱ λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἀλγερίου καὶ μία νηοπομπὴ κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀλγερίου ὑπέστησαν ἐπιθέσεις ἐκ μέρους τῶν βομβαρδιστικῶν μας. Ἓν ἀτμόπλοιον τῆς νηοπομπῆς ἐπλήγη. Γερμανικὰ καταδιωκτικὰ κατέρριψαν εἰς ἐπανειλημμένας ἀερομαχίας 4 ἀεροπλάνα.

Ἀεροπορικαὶ ἐπιδρομαὶ ἐναντίον τῆς Λικάτα, Πόρτο Ἐμπετοκλὶ, Γέλα καὶ Χαστελπετράνο δὲν ἐπροξένησαν ζημίας. 4 ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἄνωθεν μιᾶς τῶν τοποθεσιῶν, 2 ἐξ αὐτῶν ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἓν ἔπεσε καιόμενον πλησίον τῆς Γιαγκόζια καὶ ἕτερον μεταξὺ Γέλα καὶ Πιάτσαρμερίνα. Τὴν 20ὴν ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐπολυβόλησαν ὡσαύτως καὶ τὸν σταθμὸν τῆς Ἴσπικα Ραγκούζα καὶ μίαν φορτηγὸν ἁμαξοστοιχίαν εὑρισκομένην ἐκεῖ. Μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἐσημειώθησαν εἷς νεκρὸς καὶ 4 τραυματίαι.

Τὰ πρὸς ἄμυναν ἀνελθόντα καταδιωκτικά μας συνήντησαν σχηματισμοὺς βομβαρδιστικῶν, τὰ ὁποῖα συνωδεύοντο ὑπὸ καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων καὶ κατέστρεψαν ἓν βομβαρδιστικὸν καὶ ἓν καταδιωκτικὸν ἀεροπλάνον.

Τὰ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα μικρῶν μονάδων τοῦ ναυτικοῦ ἐπέτυχον τὴν κατάρριψιν ἑνὸς ἄλλου ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου πλησίον τῆς Παντελλάρια. Ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἡμέρας 5 ἡμέτερα ἀεροπλάνα δὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάσιν των.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΕΙΝΕ Ο ΠΛΕΟΝ ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΘΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΗ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΒΡΕΤΤΑΝΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 22 Ἰανουαρίου (Η. Γ. Π.) Καθ' ἃ μεταδίδεται ἐκ Λονδίνου, ὁ ἐργατικὸς βουλευτὴς Σίνγουελ προβαίνων εἰς δηλώσεις εἰς τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» εἶπεν ὅτι μία μόνον ὑπάρχει δυνατότης πρὸς ὑπόκρουσιν τοῦ ἐκ τῶν ὑποβρυχίων κινδύνου καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ὁμαδικὴ ναυπήγησις ταχέων φορτηγῶν τὰ ὁποῖα νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀπομακρύνωνται ταχύτατα τῶν ὑποβρυχίων.

Εὑρισκόμεθα, εἶπεν, εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τοῦ πολέμου καὶ οἱ σύμμαχοι δὲν κατώρθωσαν νὰ ἄρουν ἐκ τοῦ μέσου τὸ μέγιστον ἐμπόδιον, δηλαδὴ τὰ ὑποβρύχια. Αἱ εἰς σκάφη ἀπώλειαι, ἐτόνισεν ὁ Σίνγουελ, προσέλαβον ἐν τῷ μεταξὺ τεραστίας διαστάσεις καὶ χιλιάδες ναυτικῶν ἐκ τῶν τάξεων τῶν συμμάχων ἔχουν θυσιάσει τὴν ζωήν των.

Τὸ μέγεθος τοῦ ἐκ τῶν ὑποβρυχίων κινδύνου προσέλαβε ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε νὰ διερωτᾶται τις δικαίως ἂν ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ νὰ κατανικήσῃ τὸν μεγαλύτερον αὐτὸν ἐξ ὅλων τῶν κινδύνων.

Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἐμπειρογνώμονες συνέστησαν τὴν ναυπήγησιν ταχέων ἐμπορικῶν σκαφῶν, οὐδεὶς ὅμως ἔδωσε προσοχὴν εἰς τὴν σύστασίν των.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι διὰ τὴν ἀγγλικὴν πολεμικὴν ἡγεσίαν ἀποφασιστικὸν καὶ ἄκρως ἐπεῖγον, διαπιστοῖ ὁ Ἄγγλος ναύαρχος σὲρ Χιοὺγκ Τουΐντι, ἀνώτατος διοικητὴς ἀγγλικοῦ στολίσκου ἀντιτορπιλλικῶν κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον 1914-18 καὶ σήμερον ἐπὶ κεφαλῆς νηοπομπῆς, εἰς δηλώσεις του δημοσιευθείσας εἰς τὴν «Ἑσπερινὴν Σημαίαν».

Ὁ Τουΐντι εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς νηοπομπῆς κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον καὶ ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποκτήσῃ σκληρὰν πεῖραν. Ἐὰν οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ δὲν ναυπηγήσουν παραυτα, λέγει, ταχέα ἐμπορικὰ σκάφη, τότε οὐδὲν ἐμπόδιον θὰ ὑπάρξῃ διὰ τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἧτταν.

Ἡ κυβέρνησις ὅμως κωφεύει ἐν τούτῳ καὶ φαίνεται ὅτι οὐδὲν δίδαγμα ἀπεκόμισεν ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου τοῦ 1914—18. Μὲ προφάσεις καὶ μὲ δικαιολογίας, καταλήγει ὁ Τουΐντι, δὲν γίνεται ἄλλο τι εἰμὴ νὰ στρώνεται ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἧτταν. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς μεγάλας δυσκολίας τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ναυπήγησις ταχυτέρων σκαφῶν.

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ

ΕΧΘΡΙΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΠΕΖΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΡΜΑΤΩΝ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22 Ἰανουαρίου (Ο.Ν.Β.).— Ὁ ἀγὼν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Στάλινγκραντ, μετὰ τὰς ἐπὶ ἑβδομάδας σφοδρὰς μάχας ἔφθασεν ἀπὸ τῆς 19ης Ἰανουαρίου εἰς μίαν σκληρότητα, ἡ ὁποία ἐπισκιάζει καὶ τὰς σφοδροτέρας μέχρι τοῦδε μάχας τοῦ Ἀνατολικοῦ Μετώπου.

Κατὰ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς ἐπιθέσεως ἦτο εὔκολον νὰ διακρίνῃ κανεὶς ἐκ τοῦ προκεχωρημένου παρατηρητηρίου μιᾶς ἀντιαεροπορικῆς πυροβολαρχίας βαρέως πυροβολικοῦ τὸ ὁποῖον ἔκειτο ὄπισθεν τῆς κυρίας γραμμῆς τοῦ μετώπου εἰς τὰ λείψανα ἑνὸς σοβιετικοῦ τεθωρακισμένου ἅρματος, ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε μεταφέρει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς νέα βαρέα ὅπλα εἰς μέγα πλῆθος.

Εἰς ἕνα τομέα 700 περίπου μέτρων ὁ παρατηρητὴς διέκρινε 20 νέας ὁμάδας πυροβόλων παντὸς διαμετρήματος καὶ πρὸ αὐτῶν εὑρίσκοντο πολυάριθμοι πρὸ μικροῦ ἐγκατασταθεῖσαι πυροβολαρχίαι ὅλμοβόλων. Τοῦτο δὲν ἦτο πρωτοφανές, ἐπειδὴ οἱ μπολσεβῖκοι συχνάκις εἶχον τοποθετήσει καθ' ὅμοιον τρόπον τὰ ὅπλα των πρὸς ἐπίδειξιν διὰ νὰ προκαλέσουν βομβαρδισμὸν καὶ οὕτω κατανάλωσιν πυρομαχικῶν.

Αἰφνιδίως κατὰ τὴν ἴδιαν ὥραν ἀκριβῶς ἐξαπελύθη τρομερὸν καταιγιστικὸν πῦρ. Πυροβόλα, βαρὺ πυροβολικόν, ὅλμοβόλα καὶ ἀντιαρματικὰ πυροβόλα ἔβαλλον συνεχῶς. Οἱ ἀγωγοὶ ἀπὸ τὸν παρατηρητὴν πρὸς τὰς πυροβολαρχίας κατεστράφησαν ἀμέσως, μόνον αἱ συσκευαὶ ἀσυρμάτου διετήρουν τὸν σύνδεσμον.

Ἀμφότεροι οἱ παρατηρηταὶ ἐτραυματίσθησαν. Παρ' ὅλον τοῦτο ἐσήκωσαν καὶ πάλιν τὸ [illegible]μετρον καὶ εἶδον τὸ πρῶτον κῦμα τοῦ ἐχθρικοῦ πεζικοῦ νὰ ἐφορμᾷ διὰ μέσου τῆς χιόνος. Ἀλλὰ κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πολυβόλων.

Μετ' ὀλίγον ἐνεφανίσθη τὸ δεύτερον κῦμα, τὸ ὁποῖον προεχώρει δι' ἁλμάτων. Ἡ πυροβολαρχία ἀπήντησε. Τὰ βλήματα ἐξερρηγνύοντο ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν σοβιετικῶν καὶ συνέτριψαν καὶ τὸ δεύτερον κῦμα.

Τώρα ὅμως ἐνεφανίσθησαν τεθωρακισμένα ἅρματα εἰς μέγα πλῆθος. Ἀπῃτοῦντο πυρὰ φραγμοῦ. Ἀλλ' ἡ πυροβολαρχία δὲν ἀπήντησε, ἐπειδὴ ἔβαλλεν ἐν τῷ μεταξὺ ἐναντίον ἑνὸς σοβιετικοῦ συντάγματος πεζικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰσχωρήσει εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα. Ἀλλὰ μία πυροβολαρχία βαρέως πυροβολικοῦ ἔλαβε τὴν εἴδησιν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου καὶ ἤρχισε τὸ πῦρ ἐναντίον τοῦ σωροῦ τῶν τεθωρακισμένων ἁρμάτων.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΝΚΣ

Τὰ τεθωρακισμένα ἅρματα ὑπεχώρησαν, ἀλλὰ ἐπετέθησαν ἐκ νέου. Τινὰ συνετρίβησαν δι' ἐπιτυχῶν βολῶν, ἀλλὰ 3 ἐπέτυχον νὰ εἰσχωρήσουν. Διέσχισαν τὰ χαρακώματα τῆς κυρίας γραμμῆς καὶ ἐπροχώρησαν κατόπιν εἰς τὰ μετόπισθεν. Ἀφέθησαν νὰ προχωρήσουν μὲ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ὄπισθεν παρατεταγμένα βαρέα ὅπλα. Ἀλλ' ἡ κατάστασις ἀπέβη ἐπικίνδυνος, ὅτε αἰφνιδίως ἐνεφανίσθησαν νέα ἐχθρικὰ τεθωρακισμένα ἅρματα φέροντα πεζούς. Τὰ πυροβόλα ἔβαλλον ὅσον ἠδύναντο. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου κατέστη φανερὸν ὅτι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐμποδίσουν τὴν διείσδυσιν τῶν Σοβιετικῶν. Οἱ γρεναδιέροι ἐξῆλθον τῶν χαρακωμάτων των, ἐπλησίασαν τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀνέμενον τὴν κατάλληλον στιγμήν. Τὰ ἐχθρικὰ τεθωρακισμένα ἅρματα φέροντα τοὺς πεζοὺς ἔφθασαν εἰς τὴν κυρίαν γραμμὴν καὶ συνεπλάκησαν μὲ τὰς θέσεις τῶν ἐχθρῶν.

Διαρκῶς ἀντήχει ὁ θόρυβος τῆς μάχης ἐκ τῶν συντριβομένων ἁρμάτων διὰ τῶν ναρκῶν ἢ τῶν βλημάτων. Ἀλλὰ ἦσαν πάρα πολλά. Τινὰ ἐπροχώρησαν βραδέως διὰ μέσου τῆς πυκνῆς χιόνος, ἄλλα παρέκαμψαν τὰς θέσεις ἐχθρῶν, ἀλλ' οἱ γρεναδιέροι ἐκρύπτοντο ἀκόμη.

Ἓν τεθωρακισμένον ἅρμα μὲ 8 ἄνδρας ἐπροχώρει πρὸς τὸν ἕνα ἐκ τῶν τραυματισθέντων παρατηρητῶν τοῦ πυροβολικοῦ. Ἀπαρατήρητος ἐκρεμάσθη διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὑπὸ τὸ ἅρμα καὶ ἀφῆκε νὰ σύρεται διὰ μέσου τῆς χιόνος. Τὸ πιστόλιον ἦτο πλῆρες εἰς τὴν ἄλλην χεῖρα, ὥστε νὰ δύναται νὰ πυροβολήσῃ ἀμέσως ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἅρματος ἢ πεζῶν τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ ἅρμα ἔβαλλεν ἐναντίον στόχων τῶν μετόπισθεν καὶ ἐπλησίασεν ἐν τέλει εἰς ἕνα χωρίον. Ὁ τραυματίας ἐγνώριζεν ὅτι εὑρίσκοντο ἐκεῖ βαρέα πυροβόλα. Ἀμέσως ἀφῆκε τὸ ἅρμα καὶ ἀπεσύρθη εἰς μίαν ὀπήν. Τοῦτο ἔγινεν ἐγκαίρως, διότι ἀμέσως ἐβρόντησε τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ἅρμα ἐπυρπολήθη. Καὶ πάλιν τὸν λόγον εἶχον τὰ γερμανικὰ πυροβόλα. Τὰ βλήματα αὐτῶν ἐπλήττον κατ' εὐθεῖαν τοὺς κινουμένους κολοσσούς.

Τινὰ διερράγησαν, τινὰ ἐπυρπολήθησαν, τὰ ὑπόλοιπα ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Τώρα ἠδύναντο οἱ γρεναδιέροι καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ μηχανικοῦ ὡς καὶ οἱ πυροβοληταὶ τῆς ὁμάδος ἀντεπιθέσεως νὰ κερδίσουν ἔδαφος εἰς τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐκ τῆς πυρίτιδος χιόνα καὶ κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος νὰ τρέψουν εἰς φυγὴν τὸ ἐχθρικὸν πεζικὸν δι' ὅπλων καὶ γυμνοῦ ξίφους.

Ἔφθασαν εἰς τὸν ἐχῖνον τῆς κυρίας γραμμῆς, ἀποκατέστησαν τὸν σύνδεσμον μεταξύ των καὶ διέσωσαν τοὺς τραυματίας συναδέλφους των. Ὅ,τι ἀπέμεινεν ἀπὸ τὴν διείσδυσιν τοῦ ἐχθροῦ, ἦτο ὁ αἱματηρὸς ἀγὼν καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων χώρου ὑπὸ τῶν βλημάτων. Ἔκτοτε πᾶσα ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ εἶναι πλήρεις τοιούτων βαρέων μαχῶν.

5Η ΠΡΩΪΝΗ

ΦΑΝΕΡΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΝ ΤΗ Β. ΑΦΡΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΕΫΡΟΝΤΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 22 Ἰανουαρίου (Α. Π.)— Ὁ διορισμὸς τοῦ Πεϋροντὸν ὡς γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀλγερίας ἐδημιούργησεν εἰς τὰς τάξεις τῶν Γκωλιστῶν καὶ εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ κύκλους τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως μεγάλην ἀπογοήτευσιν καὶ ἐξέγερσιν.

Ὁ Πεϋροντὸν ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς κυβερνήσεως Πεταὶν καὶ εἶχεν οὕτω ἐπισύρῃ τὴν ὀξυτάτην ἐχθρότητα τῶν Γκωλιστῶν. Παρὰ τὰς βρεταννικὰς παραστάσεις ἐν τούτοις ὁ Ζιρὼ ἐτοποθέτησε τὸν Πεϋροντὸν εἰς τὴν σημαντικωτάτην καὶ σπουδαιοτάτην θέσιν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Ἀλγερίας. Ὁ διορισμὸς οὗτος δὲν ἦτο δυνατόν, φυσικά, νὰ γίνῃ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ μάλιστα ἄνευ τῆς κατηγορηματικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ Αἰζενχάουερ.

Καταφαίνεται ἑπομένως καὶ πάλιν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλαχίστην δεικνύουν προθυμίαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὰς βρεταννικὰς ἐπιθυμίας, ἐκώφευσαν δὲ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν Γκωλιστῶν. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκ προθέσεως ἐζήτησαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνάπτυξιν οἱασδήποτε Γκωλιστικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὴν Β. Ἀφρικήν. Ὡς ἐνθυμοῦνται πάντες, ὁ Ρούσβελτ εἰς μάχας τοῦδε ἔχει δηλώσει ὅτι δὲν προσεκάλεσεν εἰς Οὐασιγκτῶνα τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλ, ὅστις δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη μετὰ τὴν ἀγγλοαμερικανικὴν δρᾶσιν νὰ πατήσῃ τὸν πόδα του καὶ εἰς τὸ βορειοαφρικανικὸν ἔδαφος.

Διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑπομένως τοῦ Πεϋροντὸν οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι βλέπουν ἐπιβεβαιουμένην καὶ πάλιν τὴν ἀντίληψίν των ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θεωροῦν τὴν Β. Ἀφρικὴν ὡς ἔδαφος ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐπιρροήν των καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὸ μοιρασθοῦν μὲ τοὺς Ἄγγλους.

ΜΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Ἰανουαρίου (Τηλεφωνικῶς). — Διὰ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν παρεπέμφθη ὅπως εἰσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς εἰδικοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὁ καθηγητὴς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, πρώην ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Φωτεινός, κατηγορούμενος ὅτι ὑφήρεσε ποσότητα πετρελαίου ἀνήκουσαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ τὸ ὁποῖον οὗτος διηύθυνε ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ θείου του καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ.

Ἡ πρᾶξις ἔχει χαρακτηρισθῇ εἰς τὸ βούλευμα ὡς κλοπή. Ἡ μέρα τῆς δίκης θὰ ὁρισθῇ κατ' αὐτάς.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΡΣΑΛ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΡΩΜΗ 22 Ἰανουαρίου (Α.Π.) — Τὸ Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Μπουένος Ἄϊρες ὅτι κατ' εἰδήσεις ἐκ Οὐασιγκτῶνος κυκλοφοροῦν φῆμαι, καθ' ἃς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν στρατηγὸς Μάρσαλ, πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Βόρειον Ἀφρικὴν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐπιθετικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν συμμάχων εἰς Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ Εὐρώπην.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΔΕΝ ΕΠΕΤΥΧΟΝ ΝΑ ΘΡΑΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΦΘΟΡΑΝ ΑΝΕΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22 Ἰανουαρίου (Α.Π.).— Ὁ στρατιωτικὸς συνεργάτης τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ πρακτορείου ἐξετάζων τὴν κατάστασιν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Μέτωπον καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Λονδίνου ἀναληφθεῖσαι προσπάθειαι ἐπιθέσεως καὶ ἡ λύσσα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς ἐμμένει εἰς τοὺς ἀγῶνας του πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του, δὲν ὀφείλονται εἰς τὴν ἐλευθέραν πρωτοβουλίαν τῆς ἐχθρικῆς ἡγεσίας πολέμου, ἀλλ' ἐπεβλήθησαν ἐκ σιδηρᾶς ἀνάγκης.

Ὁ ἐν λόγῳ συνεργάτης γράφει σχετικῶς:

«Ἂν τὰ ὅπλα τοῦ ἐχθροῦ εἶχον ἀκμὴν τὴν ἐλπίδα νὰ σημειώσουν ἐπιτυχίαν τινά, ἡ ἐλπὶς αὕτη ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ πιθανότητας πραγματοποιήσεως κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἡ ὁποία καὶ διὰ τοῦτο ἐξελέγη ὡς χρονικὸν σημεῖον τῆς ἐνεργείας ἐπιχειρήσεων. Διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον ἀφῃρέθη ὁ πρωτεύων χῶρος ἐπισιτισμοῦ τῆς χώρας καὶ ἐφοδιασμοῦ αὐτῆς δι' ἄνθρακος, προέκυψε τὸ δίλημμα ἢ τώρα ἢ ποτέ. Τοῦτο σημαίνει συγχρόνως ὅτι τὰ Σοβιὲτ ὀφείλουν νὰ χρησιμοποιήσουν σήμερον πάσας τὰς ὑπαρχούσας πολεμικὰς δυνάμεις των καὶ δὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ σημεῖα ἐξ ὧν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμένεται ἡ ἐπίτευξις τοῦ στρατηγικοῦ σκοποῦ, δηλαδὴ τῆς ἐπανακτήσεως τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Ντὸν καὶ τῆς Οὐκρανίας». Αἱ ἐπιτυχίαι τῶν γερμανικῶν καὶ συμμαχικῶν των στρατευμάτων τὸ θέρος τοῦ 1942 ὡδήγησαν κατ' ἀνάγκην τὴν σοβιετικὴν πολεμικὴν ἡγεσίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Κατόπιν διμήνων καὶ πλέον λυσσωδῶν μαχῶν δύναταί τις πλέον νὰ συναγάγῃ τὸ περὶ ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας συμπέρασμα ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐναλλασσομένων φάσεων τῶν μαχῶν γενομένων μεταβολῶν τοῦ μετώπου, μεταβολῶν αἱ ὁποῖαι ἐξ ἄλλου οὐδεμίαν ἔχουν σημασίαν. Δύο γεγονότα δημιουργηθέντα ὑπὸ τῶν ὅπλων τῆς Νέας Εὐρώπης παραμένουν ὡς μέχρι τοῦδε ἀκλόνητα. Τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι αἱ μεγάλαι προσπάθειαι ἃς κατέβαλεν ἡ πολεμικὴ μηχανὴ ἐν τῷ Κρεμλίνῳ, ἀναλαβοῦσα ἐπιθετικὴν κίνησιν, δὲν ἐπέτυχον νὰ θραύσουν τὴν γερμανικὴν ἄμυναν ἢ νὰ τὴν ἐκμηδενίσουν. Τὸ δεύτερον εἶναι ὅτι ὅπως μέχρι τοῦδε ἡ Οὐκρανία καὶ τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ντὸν εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν συμμάχων των καὶ δὴ ὅτι αἱ σημεριναὶ μάχαι διεξάγονται πολὺ ἀνατολικώτερον τῶν περιοχῶν τούτων.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπιτρέπουν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν προκειμένῳ ἀπὸ σοβιετικῆς πλευρᾶς γίνεται φθορὰ δυνάμεων ἡ ὁποία μίαν ἡμέραν θὰ ἀποβῇ [illegible] τοὺς σκοπούς της. Εἰς ταῦτα δέον νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἡ σκέψις ὅτι ὁ εἰς τοὺς χωρὰς τῆς Εὐρώπης γεννηθεὶς στρατιώτης εἶναι ἀναλόγως τῶν προσόντων αὐτοῦ, καλλίτερος ὡς ἀμυνόμενος παρὰ ὡς ἐπιτιθέμενος. Ἡ δύναμις ὅμως, τοὐναντίον, τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου ἐκδηλοῦται περισσότερον εἰς τὴν ἐπίθεσιν παρὰ εἰς τὴν ἄμυναν. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν θεμελιώδη ταύτην προϋπόθεσιν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αἱ σήμερον διεξαγόμεναι ἐξαιρετικῶς σκληραὶ καὶ σφοδραὶ μάχαι, θὰ εἰσέλθουν καὶ πάλιν εἰς νέαν φάσιν μὲ ἀντίθετον ὄψιν, ὅταν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀναλόγων προπαρασκευῶν ἀπὸ γερμανικῆς πλευρᾶς δώσῃ τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως.

Οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης ἀποφεύγουν ἐπιμόνως νὰ ὁμιλήσουν περὶ τῶν μελλοντικῶν σχεδίων, γενικῶς ὅμως κρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι τὴν σημερινὴν περίοδον θὰ διαδεχθῇ μία ἄλλη ἡ ὁποία καὶ εἰς τὸ ἀνατολ. μέτωπον θὰ ἀνήκῃ πάλιν εἰς τὸν ἄξονα.